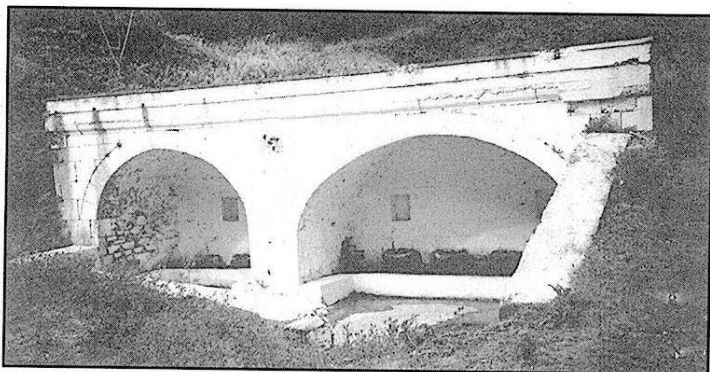
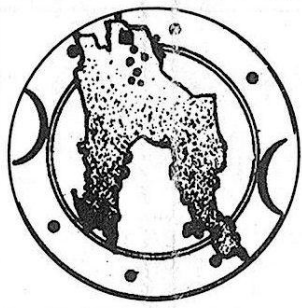

Η «Βρύση του Σάκκαλη» που άλλοτε δεν προλάβαινε να δροσίξει ζώα και ανθρώπους... τώρα έρημη και μόνη.

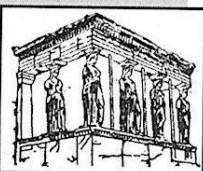

Καρυές

Η ΑΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ
ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ Τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ • ΕΤΟΣ 10ο • ΦΥΛΛΟ 43 ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 1996 • ΨΑΡΡΩΝ 10 ΚΗΦΙΣΙΑ 145 61

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΡΥΑΤΩΝ

Αθήνα 5-5-1996

Προς τα μέλη και τους φίλους του Συνδέσμου μας

Ο Πρόεδρος και το Δ.Σ. του Σ.Α. Καρυατών θεωρεί υποχρέωσή του να σας ευχαριστήσει για τη συμμετοχή σας στον ετήσιο χορό μας που έγινε στις 17 Μαρτίου στο κέντρο διασκέδασης ΑΙΓΑΙΟ.

Επίσης ευχαριστούμε τους αγαπητούς συμπατριώτες που πρόσφεραν δώρα για τη λαχειοφόρο αγορά μας:

Τον κ. Γεώργιο Κουτσόγεωργα (AKRON - ILION - KRYSTAL).
Τους αδελφούς Αθανάσιο και Νικόλαο Παπαδογιάννη.
Τον κ. Πάνο Χάρακα.
κ. Γιώργο και Λευκή Λάτση.
κα Σοφία Ιω. Πρεκεζέ.
κ. Δημήτριο Ντεβέρο.

Η εξαιρετική επιτυχία του χορού αυτού, στον οποίο συμμετείχαν 250 άτομα, μας δίνει το θάρρος να προχωρήσουμε στις επόμενες εκδηλώσεις μας:

1) Στις 28 Ιουλίου 1996, ημέρα Κυριακή, θα γίνει η καθιερωμένη συγκέντρωση - δεξίωση - του Συνδέσμου στην αίθουσα του Κοινοτικού Καταστήματος του χωριού μας στις 7 μ.μ.

Η δεξίωση αυτή γίνεται προς τιμήν των αποδήμων συμπατριωτών μας που θα βρίσκονται στο χωριό και είναι καλεσμένοι όλοι, καθώς και όλοι οι κάτοικοι του χωριού. Θα προσφερθούν τα παραδοσιακά Αραχοβίτικα γλυκά μαζί με αναψυκτικά και θα μας δοθεί η ευκαιρία, σε μια εγκάρδια και φιλική ατμόσφαιρα να ιδωθούμε και να ανταλλάξουμε σκέψεις και απόψεις για τα προβλήματα και τις προοπτικές του αγαπημένου μας χωριού.

2) Ο ετήσιος εκκλησιασμός με αρτοκλασία του Συνδέσμου μας αποφασίσαμε να γίνει την Κυριακή 6 Οκτωβρίου και όχι στο τέλος Μαΐου που γινόταν μέχρι τώρα, διότι ήταν περίοδος μαθητικών εξετάσεων και υπήρχε μικρή προσέλευση. Ο εκκλησιασμός θα γίνει, όπως πάντα στην Ιερά Μονή Πεντέλης και μετά θα ακολουθήσει δεξίωση του Συνδέσμου στο κέντρο «Τα Φανάρια» του συμπατριώτη μας Γεωργίου Παρ. Πανταζόπουλου, στην οδό Πεντέλης 10 Βριληθσία. Θα σταθούν προσκλησεις.

Θα σας περιμένουμε όλους.

Το Δ.Σ. και ο πρόεδρος Β. Πρεκεζές

Θα λειτουργήσει και πάλι το Νηπιαγωγείο στις Καρυές

Με φροντίδες του Συνδέσμου των Απανταχού Καρυατών θα λειτουργήσει και πάλι το θερινό νηπιαγωγείο στο χωριό από 10 Ιουλίου μέχρι 10 Σεπτεμβρίου.

Προηγούνται τα νήπια και προνήπια αλλά εφ' όσον ο αριθμός το επιτρέπει, η νηπιαγωγός θα δεχθεί και παιδιά 1ης και 2ας τάξεως Δημοτικού - εξαιρούνται τα παιδιά που προέρχονται από το εξωτερικό, τα οποία, ανεξαρτήτως ηλικίας, θα γίνουν όλη δεκτά για να εξασκούνται στην Ελληνική γλώσσα, εφ' όσον το θέλουν.

Από το Σύνδεσμο Α.Κ.

Μετατέθηκε από τις Καρυές Ο αιδεσιμώτατος Ιερέας κ. Κυριάκος Αμανατίδης

Καρυές Μάιος 1996

Αγαπητοί μου Αδελφοί,

Υστερα από έξι έτη διακονίας μου εις την ιστορική ενορία των Καρυών με τους ευγενικούς και πιστούς κατοίκους της, ήρθε η ώρα του αποχωρισμού, αφού αναχωρώ για άλλη ενορία εις την οποία η τοπική εκκλησία με τοποθέτησε δια να υπηρετήσω.

Αναχωρώ όμως με τις καλύτερες αναμνήσεις, από όλους σας γιατί όλους σας αγάπησα σαν πνευματικά μου παιδιά, σας ευχαριστώ όλους για την αγάπη σας και το σεβασμό σας στο πρόσωπό μου. Η μεγαλύτερη όμως ευχαριστία ανήκει εις τον Άγιον Θεόν του οποίου τις ευεργεσίες όλοι απολαμβάνουμε μαζί με τη Θεία του Χάρη.

Ενα ακόμη μεγάλο ευχαριστώ προσφέρω στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Ευστάθιο μικρό αντίδωρο της δικής του μεγάλης αγάπης στο πρόσωπό μου, και την εσάει ευγνωμοσύνη μου για τα όσα μέχρι σήμερα η αγάπη του μου έχει προσφέρει.

Ευχαριστώ επίσης το παρόν και το προηγούμενο εκκλησιαστικό συμβούλιο δια την καλήν και γόνιμον συνεργασία την οποίαν είχαμε.

Τον Ιεροψάλτη του Ναού κ. Ιωάννη Καραγιάννη και την Νεωκόρον κ. Αικατερίνη Τράκα για την καλήν συνεργασία, τους ευχαριστώ για την αγάπη τους και το σεβασμό τους που επέδειξαν.

Τα Μέλη του Ενοριακού Φιλοπτώ-

Ο παπα - Κυριάκος στην λιτάνευση της εικόνας του Αγίου Παντελεήμονα 26-7-95 στις καρυές.

χου Ταμείου της Ενορίας, τον Πρόεδρο και το Κοινοτικό Συμβούλιο ως και τα μέλη του Ιδρύματος Γεωργίου Σκιούρη του οποίου ήμουν μέλος.

Ευχαριστώ τα παιδιά του Κατηχητικού Σχολείου ως και τις κυρίες του κύκλου μελέτης Αγίας Γραφής.

Τα απόδημα παιδιά μας που την αγάπη τους και το ενδιαφέρον τους για την εκκλησία το έζησα από κοντά ακούγοντας τους πόθους και τα όνειρά τους για την ιδιαίτερη πατρίδα. Τους εύχομαι κάθε ευλογία από τον Άγιο Θεό και κάθε εκπλήρωση των ελπίδων και των προσδοκιών τους.

Όλους τους ενορίτες μικρούς και μεγάλους θα ήθελα να ευχαριστήσω για τα όσα έκαναν για εμένα προσωπι-

κά και την οικογένειά μου· θα τους ενθυμούμαι πάντα.

Τέλος ένα ευχαριστώ στην εφημερίδα «Καρυές» την οποία ως γνωστόν εκδίδει η αξιότιμος κ. Αννίτα Πρεκεζέ, της οποίας έχω γνωρίσει την αγάπη της για την εκκλησία και την ηθική βοήθεια στο έργο μου και στα κοινά της ενορίας, την ευχαριστώ θερμά και εύχομαι κάθε ευλογία στη ζωή της και κάθε επιτυχία της εφημερίδος της.

Ακόμη θέλω να σας παρακαλέσω θερμά να με συγχωρήσετε σε ό,τι σαν άνθρωπος αδύναμος σας πίκρανα και σας εστενοχώρησα, και εγώ με τη σειρά μου συγχωρώ όλους όσους τυχόν με πίκραναν.

Συνέχεια στη σελ. 2

Για το Ίδρυμα Κερχουλά

Αδιάπτωτο είναι το ενδιαφέρον όλων των Αραχοβιτών εσωτερικού και εξωτερικού για το «Ίδρυμα Κερχουλά» (800.000 δολ. ΗΠΑ περίπου), ποσό με το οποίο ελπίζουμε ότι θα δημιουργηθεί ένα έργο ζωτικής σημασίας για τις Καρυές.

Όλοι οι αναγνώστες μας και όλοι οι Σύλλογοι και Αδελφότητες των Καρυατών ενδιαφέρονται για την πορεία προς την πραγματοποίηση του μεγάλου έργου που οραματίστηκε ο αειμνηστος διαθέτης, γι' αυτό δημοσιεύουμε τακτικά κάθε εξέλιξη αυτής της πορείας.

Σοβαρή πηγή πληροφοριών είναι η επίσημη αλληλογραφία μεταξύ της Κοινότητας Καρυών και του Διαχειριστή του Ιδρύματος, γι' αυτό σήμερα δημοσιεύουμε δύο τελευταίες επιστολές του προέδρου της Κοινότητας Καρυών προς τον διαχειριστή των χρημάτων κ. Mc Cullough, στην Αμερική.

ΚΑΡΥΕΣ 23-3-96

Αγαπητέ κύριε Mc CULLOUGH,

Απαντώντας στην από 20-10-1995 επιστολή σας, σας γνωρίζω τα παρακάτω:

Καμία Κυβερνητική (κρατική) υπηρεσία δεν μπορεί να δώσει μελέτη βιωσιμότητας της επιχείρησης του Ξενοδοχείου γιατί η επιχείρηση δεν θα είναι Κρατική.

Επίσης μελέτη κερδοφορίας δεν μπορεί να συνταχθεί από Κρατική υπηρεσία, διότι εξαρτάται από πολλούς παράγο-

ντες αν θα είναι το Ξενοδοχείο κερδοφόρο. Εξαρτάται από την ανάπτυξη του ορεινού τουρισμού στην Ελλάδα και γενικότερα από την ανάπτυξη του τουρισμού στη χώρα. Μελέτες βιωσιμότητας και κερδοφορίας μπορούν να πάρουμε από Ιδιωτικά γραφεία που ασχολούνται ειδικά με την ανάπτυξη του τουρισμού αλλά θα απαιτηθούν κάποια χρήματα. Καθοριστικό ρόλο θα παίξει και ο ανθρώπινος παράγοντας που θα ασχοληθεί με τη λειτουργία του Ξενοδοχείου.

Το Κράτος έχει χωρίσει την Ελλάδα σε διαμερίσματα στα οποία επιτρέπει το κτίσιμο Ξενώνων - Ξενοδοχείων, διαμόρφωση χώρων σε κάμπινγκ κ.λπ. για ανάπτυξη του τουρισμού. Τα κτίσματα αυτά τα επιδοτεί με διάφορα ποσά. Το χωριό μας είναι μέσα σε αυτές τις περιοχές ανάπτυξης του Ορεινού τουρισμού. Στο χρονικό διάστημα που πέρασε από τον Οκτώβριο του 1995 μέχρι σήμερα, προσπάθησα να ενημερωθώ για τα προγράμματα που υπάρχουν και σε τι πρόγραμμα μπορούμε να εντάξουμε το Ξενοδοχείο.

Αυτά τα προγράμματα είναι:

α) Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού, με επιδότηση μέχρι 20% της όλης δαπάνης.

β) Αγροτουρισμού με επιδότηση 60% της δαπάνης αν το κτίριο γίνει δια μέσου της Κοινότητας και 40% αν γίνει από Ιδιώτη. Περιορίζει τη συνολική δαπάνη του έργου στα εκατό εκατομμύρια δρχ. (100.000.000).

Συνέχεια στη σελ. 2

Για το ίδρυμα Κερχουλά

Συνέχεια από τη σελ. 1

γ) Αναπτυξιακό πρόγραμμα LEADER 2 με επιδότηση 40% της συνολικής δαπάνης.

Για να ενταχθεί το έργο σε κάποιο από τα παραπάνω προγράμματα πρέπει να συνταχθεί προηγούμενη η τεχνική μελέτη στην οποία θα φαίνεται το κόστος του έργου.

Για το θέμα του νερού που μας γράφετε, σαφώς και υπάρχει πρόβλημα. Το θεωρήσαμε όμως αντονόητο γιατί σας το είχαμε γνωρίσει με την αριθ. 19/28-2-1995 απόφαση του Κοιν. Συμβουλίου την οποία σας στείλαμε μεταφρασμένη.

Αν καταλήξετε στο κτίσιμο του Ξενοδοχείου για το οποίο το Κοιν. Συμβούλιο δεν έχει αντίρρηση, θα πρέπει ταυτόχρονα να υπολογίζετε και σημαντική δαπάνη για εξασφάλιση νερού για τη λειτουργία του.

Τέλος σας υπενθυμίζω ότι το Κοιν. Συμβούλιο με την αριθ. 19/28-2-1995 απόφαση του **σας προτείνει την κατασκευή του φράγματος αρδευτικού ύδατος.**

Περιμένουμε δική σας απάντηση.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
ΔΗΜ. Κ. ΛΕΒΕΝΤΑΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΡΥΩΝ
Τ.Κ. 23067

Τ. Δ/ση: Καρυές Λακωνίας
Πληροφ.: Δημ. Κ. Λεβεντάκης
Τηλέφωνο: 0731-95345

ΘΕΜΑ: Κατασκευή Ξενοδοχείου
Καρυές 15-5-1995
Αριθ. Πρωτ. 277

ΠΡΟΣ: OLD KENT BANK
Η.Π.Α.

Αγαπητέ Mc CULLOUGH
Συνέχεια της από 23-3-1996 επιστολής μας, σας παρέχουμε τις παρακάτω πληροφορίες.
Στον Άγιο Πέτρο Αρκαδίας που απέχει από το χωριό μας οκτώ χιλιόμετρα

μετρα λειτουργεί Ξενοδοχείο με 60-70 κρεβάτια. Στην Βαμβακού Λακωνίας λειτουργεί Ξενώνας με 18-20 κρεβάτια και απέχει από το χωριό μας 12 χιλιόμετρα. Στον Κοσμά Αρκαδίας λειτουργούν δύο (2) Ξενώνες με 30 κρεβάτια ο καθένας και απέχει από το χωριό μας 65 χιλιόμετρα.

Στον Άγιο Πέτρο και στη Βαμβακού είναι ιδιόκτητες Συλλόγων, στον δε Κοσμά είναι ιδιόκτητα.

Σε επικοινωνία που είχαμε με τους υπεύθυνους των παραπάνω μονάδων, μας διαβεβαίωσαν ότι τους καλοκαιρινούς μήνες είναι πάντα γεμάτα και τον υπόλοιπο καιρό δουλεύουν τα Σαββατοκύριακα και τις αργίες.

Χωρίς να θέλουμε να παινέσουμε το χωριό μας πιστεύουμε ότι και καλύτερο από τα χωριά αυτά είναι, αλλά το κυριότερο είναι πιο κοντά σε κεντρικό επαρχιακό δρόμο και καλύτερο δρόμο έχει για να φθάσει κάποιος.

Τα χωριά που σας αναφέρουμε σαν παράδειγμα είναι ορεινά σαν το δικό μας. Όπως σας γράφουμε στην από 23-3-1996 επιστολή μας για να μπούμε σε κάποιο πρόγραμμα, πρέπει να έχουμε τη μελέτη του έργου και να έχει εξασφαλιστεί και το οικόπεδο.

Στο χωριό μας υπάρχει ένα οικόπεδο 13 στρεμμάτων του **Συνδέσμου Απανταχού Καρυατών που το παραχωρεί στην Κοινότητα δωρεάν.** Είναι σε πάρα πολύ καλή θέση, έχει δρόμο και έχει πολύ ωραία θέα. Ευρίσκεται μέσα στα όρια του οικισμού Καρυών, αλλά είναι στο πάνω χωριό. Στο κάτω χωριό δεν υπάρχει τόσο μεγάλο και κατάλληλο οικόπεδο. Αν τελικά αποφασίσετε για την κατασκευή του Ξενοδοχείου θα θέλαμε το καλοκαίρι να έλθετε στο χωριό για να δείτε μόνοι σας τη θέση που εμείς προτείνουμε. Περιμένουμε δική σας απάντηση.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
ΔΗΜ. Κ. ΛΕΒΕΝΤΑΚΗΣ

Μετατέθηκε από τις Καρυές

Συνέχεια από τη σελ. 1

Επιπροσθέτως σας παρακαλώ να περιβάλλετε με πολλή αγάπη και σεβασμό τον νέον σας εφημέριο.

Εύχομαι η χάρις του τριαδικού Θεού να είναι πάντα μαζί σας.

Ιερεύς π. Κυριάκος Γ. Αμαντιδής

Κοινοποιήσις: 1) ΣΕΒ. Μητροπολίτη Μονεμβυσίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιου, Σπάρτην.
2) Σύνδεσμον των Απανταχού Καρυατών, Αθήνας.
3) Κοινότητα Καρυών, ενταύθα.
4) Εφημερίδα Καρυές, Αθήνας.

Αγαπητή μου κυρία Πρεκεζέ, Με αυτή μου την επιστολή θέλω να σας ευχαριστήσω για την ηθική βοήθεια και συμπαράσταση στην διακονία μου ως εφημέριου, την οποία μου προσφέρατε και την αγάπη σας στην εκκλησία.

Εύχομαι κάθε ευλογία στη ζωή σας από τον Άγιο Θεό και κάθε επιτυχία της εφημερίδας σας.

Θερμά σας παρακαλώ να με γράψετε συνδρομητή της εφημερίδας «Καρυές».

Με αγάπη Χριστού και εκτίμηση
π. Κυριάκος

Αιδεσμιότατε παπα-Κυριάκο
Εκ μέρους όλων των κατοίκων του χωριού σας ευχαριστούμε για τα έξι έτη της διακονίας σας στις Καρυές και εκφράζουμε τη λύπη μας για την αναχώρησή σας. Υπάρχετε ένας άξιος ιερέας που έκαιρε του γενικού σεβασμού και της αγάπης όλων και σας ευχόμεθα κάθε καλό στην οικογενειά σας και σε σας προσωπικώς.

Πιστεύουμε ότι και ο νέος ιερέας που θα σας αντικαταστήσει θα εκτιμηθεί και θα αγαπηθεί από τους κατοίκους των Καρυών, οι οποίοι διακρίνονται, όπως και σε σας διαπιστώσατε, για την πίστη τους στο Θεό, το σεβασμό προς την εκκλησία και τους ιερείς που την υπηρετούν. Ελπίζουμε ότι και από τη νέα ενορία σας δεν θα ξεχάσετε τις Καρυές και θα βρίσκετε ευκαιρία να επισκέπτεστε το χωριό. Σας ευχαριστώ και εγώ για τις ευχές σας.

Με σεβασμό και εκτίμηση
Αννίτα Πρεκεζέ

Η γιορτή του Αγίου Γεωργίου

Χρόνια είχαμε να γιορτάσουμε τον Αη-Γιώργη, τον αγαπημένο άγιο της Ελληνικής υπαίθρου, τόσο μακριά από το Πάσχα. Παρ' όλο που ήταν εργάσιμη ημέρα ήρθαν αρκετοί προσκυνητές στον Αραχοβίτικο κάμπο. Η φύση ήταν καταπράσινη από τις πολλές βροχές, ο καιρός ανοιξιάτικος, αθήα μετά τη θεά λειτουργία και αρτοκλασία, την κλήρωση των παχνών δεν ψήθηκαν αρνιά, όπως άλλοτε, δεν ακούστηκε μουσική και ο κόσμος έφυγε ή σκόρπισε στα γύρω χωράφια για να μαζέψουν τουλίπες, κόκκινες ή ροζ, ανεμώνες, ραδίκια, μυρνώνια και τα λοιπά δώρα που μας χαρίζει η γη.

Και του χρόνου!

Στον Αη - Γιώργη στον Αραχοβίτικο Κάμπο.

Οι τυχεροί του λαχνού Δήμος, Νίκος, Τούλα και Σούλα Κουτσόγεωργα με το όμοφο κατσικάκι που κέρδισαν.

Η γιορτή του Αγ. Κωνσταντίνου στις Καρυές

Τυχεροί ήμασταν εφέτος όσοι βρεθήκαμε του Αγίου Κων/νου στις Καρυές.

Ο Μάης ήταν χαρά Θεού, ζεστός και η φύση γύρω οργιάζε από τη βλάστηση.

Από ενωρίς το πρωί άρχισαν να ανηφορίζουν οι προσκυνητές προς το λόφο με το όμορφο εκκλησάκι στην κορυφή - Ρείλια, θυμάρια, σπάρα, ασφράκες, σπαλάχθρια, μοσχοβολούσαν ανθισμένα.

Η λειτουργία ήταν κατανυκτική, με αρτοκλασία και με τις άλλες προσφορές των πιστών και μετά την απόλυση έγινε η κλήρωση των δώρων που αφιερώθηκαν στους αγίους και ισαποστόλους Κωνσταντίνο και Ελένη και υπέρ της εκκλησίας που τιμά τη μνήμη τους.

Η ημέρα ήταν εργάσιμη και γι' αυτό δε στήθηκε γλέντι, όπως το συνηθίζουν οι Αραχοβίτες, έξω από το εκκλησάκι. Πάντως το έθιμο φρόντισε να το διατηρήσει ο Πάνος Χάρακας με τα παιδιά του, για να γιορτάσουν τον Κώστα που γιόρταζε. Ετσι στο αλώνι του

Ξεκοκκαλίζοντας το αρνί στη γιορτή του Κώστα Π. Χάρακα Πάνος, Κώστας και Γιάννης Χάρακας, Γιώργος, Σταύρος και Μαρίνος Δαλακούρας, Κώστας και Βασίλης Παπασταύρος, Σταθάκης Θόδωρος, Δήμας Π. Δημήτρης, Κούτρης Γ. Βασίλης, Χονδρόπουλος Δημήτρης, Σιούτος Ηλίας, Τράκας Ανδρέας, Κοψιάτης Γιάννης, Βασίλης και Αννίτα Πρεκεζέ.

Γουδέ, μέσα στο χωριό, άναψαν φωτιά και έψησαν αρνί στη σούβλα, κοτόπουλα στα κάρβουνα και τρώγοντας και πίνοντας όλοι οι νέοι του χωριού έστησαν ένα ωραίο γλέντι με τραγουδία

και χορό που κράτησε μέχρι το βράδυ. Δεν έλειψαν και οι ντυφεκιές που ακούστηκαν το απόγευμα από το ρολόι, αφού οι γλεντοκόποι νέοι γύρισαν όλες τις γειτονιές πίνοντας και τραγουδώντας.

Καλεσμένοι οι εμείς στη γιορτή των νέων χαρήκαμε πραγματικά όλα εκείνα τα παιδιά που όπως φαίνεται και όπως μαθαίνουμε είναι καλά παιδιά, πρώτοι στη δουλειά και πρώτοι στο γλέντι. Χρόνια πολλά στον εορτάζοντα (Κώστα Χάρακα) και σε όλους τους Κωνσταντίνους, τις Κωνσταντίνες και τις Ελένες.

Μπράβο, παιδιά, σας ευχόμαστε να είσαστε όλοι γεροί, εργατικοί, αγαπημένοι, γλεντζέδες και να διαλέγετε σωστούς δρόμους σε όλη τη ζωή σας!

Βασίλης και Αννίτα Πρεκεζέ

Η Αλληλογραφία μας

ΜΠΕΛΕΣΣΙΟΥ-ΜΑΧΑΙΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ. Oregon. Σ' ευχαριστώ για την κάρτα σου με τις ευχές και τη συνδρομή σου. Χρόνια πολλά για τη γιορτή σου και εύχομαι να ιδωθούμε το καλοκαίρι στο χωριό. Στον άνδρα σου και στη μητέρα σου χαιρετισμούς.

ΝΙΚΟΛΗ ΔΗΜΟ Windsor C.T. Σ' ευχαριστώ για το γράμμα σου με τις ευχές και τις συνδρομές σου. Λυπήθηκα για τον άνδρα της Σοφίας που πέθανε. Κρίμα, μετά το χαμό του Νώντα η οικογενειά σας δοκιμάστηκε με άλλον ένα θάνατο νέου ανθρώπου. Αυτά έχει η ζωή.

ΚΑΡΥΤΙΑΝΝΗ ΘΟΔΩΡΟ και **ΕΛΕΝΗ** Charlotte N.C. Σας ευχαριστώ για τη συνδρομή σας. Πάντα τακτικοί. Λυπήθηκα που δεν θα μας έλθετε εφέτος στην Ελλάδα. Εύχομαι πάντα να έχουμε καλά νέα σας.

ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ ΘΕΟΤΟΚΗ Chicago. Ευχαριστώ για τα χαιρετίσματα και τη συνδρομή σας (25 δολ.) που μου στείλατε με τον κουνιάδο μου, γιατρό Δ. Πρεκεζέ.

ΔΗΜΑ (ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗ) ΑΝΤΡΟ και **ΠΙΠΙΤΣΑ** Sacramento Cal. Ευχαριστώ για την κάρτα σας με τις ευχές και τις συνδρομές σας. Περιμέναμε ότι εφέτος θα ερχόσαστε στο χωριό αλλά δεν γράφετε τίποτα σχετικό. Από το Βασίλη έχετε πολλούς χαιρετισμούς καθώς και από εμένα όλοι σας. Να είσθε πάντα καλά.

ΧΟΥΠΗ ΓΙΩΡΓΟ Σικάγο. Σ' ευχαριστώ για το γράμμα σου και τις δύο συνδρομές σου. Δεν έχω λάβει άλλο γράμμα σου και ασφαλώς θα χάρηκε. Εύχομαι πάντα καλά νέα από την οικογενειά σου και την ομογένεια.

ΓΑΛΑΤΑ ΑΛΕΞΗ Μεμβούρη. Αγαπητέ Αλέξη σ' ευχαριστώ για τα χαιρετίσματα και τις δύο συνδρομές σου για την εφημερίδα. Είσαι από τους νέους συνδρομητές αλλά τόσο ταχτικός, έχεις εξοφλήσει και το 1997. Χαιρετισμούς από τον Βασίλη και εμένα στην οικογενειά σου, αδελφία σου και σε όλους τους πατριώτες.

ΛΟΥΜΟ ΓΕΩΡΓΙΟ Γραμματέα Συλλόγου «Φίλοι Βρεσθένων» σ. γεωπόνου - Αθήνα. Ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια για την εφημερίδα «ΚΑΡΥΕΣ», τις ευχές, τις φωτογραφίες από τον εκκλησιασμό μας στην Ι. Μ. Πεντέλης και τις συνδρομές σας. Θα με ενδιέφεραν και φωτογραφίες με υπότιτλους από την περιοχή της ιδιαίτερης πατρίδας σας, τα όμορφα και ιστορικά Βρέσθινα. Το άρθρο σας θα το δημοσιεύσω.

ΡΑΠΕΔΟ ΤΟΥΛΑ. Ευχαριστώ για την κάρτα σας με τις Παχαλιάτικες και καλοκαιρινές ευχές και για τη συνδρομή σας για το 1996. Πότε θα έρθετε στην Ελλάδα; Πολλά θα θυμόσαστε από το χωριό και πολύ θα με ενδιέφερε να μου γράψετε μερικές αναμνήσεις σας, ακόμη και σε κασέτα.

Κοινωνικά

Γάμοι

- Στις 5 Μαΐου στην Ελληνορθόδοξη εκκλησία του Greenville S.C. παντρεύτηκε η **Βίβιαν Θεοδ. Κερχουλά** με τον **Batis Hoffman**.
- Στις 18 Μαΐου η **Μαρία Δημ. Διαμαντούρου** παντρεύτηκε στο Toronto με τον **Αντώνη Τσάμπα**.
- Στις 18 Μαΐου 1996 στην εκκλησία της Κοιμήσεως της Θεοτόκου παντρεύτηκαν ο **Τάσος Δημ. Δημητριάδης** (γιος της Χαρίκλειας Βρύνιου, από το Τσούνι) κτηνίατρος και η **Νάντια Λουκοπούλου** καθηγήτρια. Ζωή ευτυχισμένη σε όλους!

Γεννήσεις

- Στις 17-3-96 η **Βασιλεία** και ο **Δημήτρης Νικόλ. Καρύγιαννης** απόκτησαν στην Αθήνα το πρώτο τους παιδί (κοριτσάκι). Ετσι ο μπάρισμα Δήμος και η θεια Κική απόκτησαν το πρώτο τους διασέγγονο και συγχρόνως γιορτάσαν 60 χρόνια γάμου.
- Στις 24 Απριλίου 96 ο **Θόδωρος Νικόλ. Κουτσόγεωργας** και η **Δήμητρα** (γ. Παντάζου) απόκτησαν το πρώτο τους παιδί (αγοράκι) στην Αθήνα.
- Στις 6-5-96, ο **Θόδωρος Δημ. Κουτσόγεωργας** και η **Αλεξάνδρα** (γ. Γεωργ. Μαυραειδή) απόκτησαν το πρώτο τους παιδί (κοριτσάκι) στις Καρυές.
- Στις 15-5-96 η **Κοντύλω** και ο **Νίκος Κ. Κολοβός**, απόκτησαν στις Καρυές το πρώτο τους παιδί, κοριτσάκι.
- Στις 12-5-96 η **Μαρία** (γ. Μελεχέ) και ο **Κων/νος Βλάχος** απόκτησαν στις Καρυές κοριτσάκι.
- Η **Ντίνα Χρήστου Λεβεντάκη** και ο **Γεώργιος Καναράς** απόκτησαν στη Βαρβίτσα το δεύτερο παιδί τους (κοριτσάκι).

Να ζήσουν τα νεογέννητα!

Οι Νέοι μας και οι σπουδές τους

Ο **Διονύσιος Αντωνίου Κοκκολιάς**, γιος της Τούλας Λούπου από τη Βαμβακού, τέλειωσε τις μεταπτυχιακές σπουδές του στο Salford University Αγγλίας με πτυχίο Master' s στη μηχανολογία και με ειδικότητα ορθοπεδικής πλατυποδίας.
Ο **Διονύσιος** μετά τις σπουδές του υπηρετεί τη θητεία του στον Ελληνικό Στρατό.
Θερμά συγχαρητήρια!

ΤΑΞΙ

ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Για όλο το 24ωρο - Για όλη την Ελλάδα

Τηλ.: Αθήνα 5762348

ΘΕΟΛΟΓΟΣ (σπίτι) 0731 - 94602

ΚΑΡΥΑΙ (πιάτσα) 0731-95200, (σπίτι)

Τα νέα της Ομογένειας

Όπως μας τα έστειλαν
με τα γράμματά τους
καλοί φίλοι της εφημερίδας

ΑΤΛΑΝΤΑ

5-5-96

Καλή κυρία Αννίτα! Ελάβαμε την εφημερίδα, δώρο του κουινάδου μου Δημητρίου Πουλοκέφαλου και χαρήκαμε τόσο πολύ. Εγώ ειδικά που διάβασα για την αδελφή μου Ευανθία Χούπη να σας γράφει τα νέα από το Τσούνι.

Λοιπόν αποφάσισα να σας γράφω και εγώ τα νέα της Ατλάντα.

Φέτος από εδώ τελειώνουν το Λύκειο:

- 1) **Δανάη Παν. Πουλοκέφαλου** (κόρη μου). Κόρη του Παναγιώτη και Ευγενίας (Βλάχου).
- 2) **Αλέξης Γ. Πουλοκέφαλος** γιός του συχωρεμένου Γεωργίου και Γεωργίας (Παρθύμου).
- 3) **Κατερίνα Παπαδημητρίου** κόρη του Γιάννη και Κικής (Σταθάκη).

Εβάπτισαν το γιό τους ο Τιμόθεος και Μαρία Τασοπούλου. Η Μαρία είναι κόρη του Νίκου και της Ανθούρας Κοψιάτση. Ονομα: **Χαράλαμπος Λουκάς**.

Μέσω της εφημερίδας θέλω να συχαρώ τον πατριώτη μου **Βαγγέλη Μαντζουράνη** για το ωραιότατο βιβλίο του και να το συστήσω σε όλους τους Βουρβουραίους.

Συχαρητήρια σε όλους εσάς που με τα έργα σας ενημερώνετε όλους μας στην κάθε ξένη Πατρίδα. Για όλους τους ξενιτεμένους κάθε επαφή με την πατρίδα είναι μεγάλη χαρά.

Συχαρητήρια σε όλους.

Με αγάπη

Ευγενία Βλάχου-Πουλοκέφαλου

Ευγενία, μου έδωσες μεγάλη χαρά με το γράμμα σου και με την απόφασή σου να μου γράφεις τα νέα των ομογενών μας που ζουν στην Ατλάντα (και ίσως σε άλλα μέρη της Αμερικής).

Εύχομαι να γράφεις πάντα καλά νέα. Χαίρομαι που εκτιμάτε τις προσπάθειες που κάνουμε όσοι γράφουμε για τον τόπο μας και «σε πείσμα των καιρών» συνεχίζουμε.

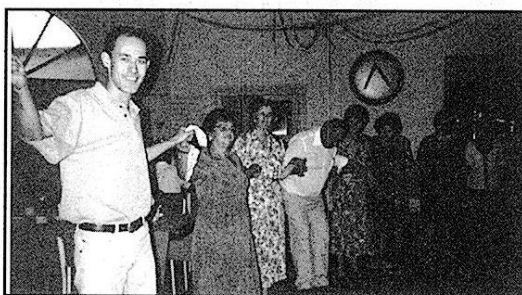
Χαιρετισμούς στον Πάνο και σε όλους τους πατριώτες. Σ' ευχαριστώ.

Αννίτα

ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ

από τη Λέλα Ντάρμου-Κόρδαρη

2-3-96

Μελβούρνη 25-3-96, στη γιορτή της μακαρονάδας χορεύει ο γραμματέας της Αδελφότητας Αραχοβιτών, Δήμος Τουρσίγιαννης και ακολουθούν, Μαριγούλα Μουγκάση (Κολοθού), η ανηψιά της Λέλα Κόρδαρη (Ντάρμου), Θόδωρος Πουλοκέφαλος κ.ά.

Αγαπητή μου Αννίτα,

Στις 25 Φεβρουαρίου με πολύ κέφι και χαρά, η Αδελφότητα Αραχοβιτών Μελβούρνης γιόρτασε την καθιερωμένη ημέρα της μακαρονάδας. Όπως κάθε χρόνο, έτσι κι εφέτος μικροί και μεγάλοι ιδωθήκαμε, χορέψαμε και καμαρώσαμε τους νέους μας.

Αλλά νέα μας:

Στις 19-1-96 η Νίκη Γαλάτα και η Μαρία Πουλάκου (κόρη της Ζαχαρούλας Βλάχακη από του Κησάδα) έφυγαν για την Ευρώπη-Ελλάδα για 2 μήνες διακοπές.

Στις 5-3-96 ο Γιώργος και η Άννα Γαλάτα, καθώς και η Μεταξία Βλάχτα πήγαν ταξίδι 2 εβδομάδων στη Νέα Ζηλανδία.

Στις 9 Μαρτίου η Ζαχαρούλα (γένος Βλάχακη) και ο Διονύσιος Γράψας έφυγαν για την Ελλάδα, όπου συνήθως μένουν αρκετούς μήνες στη Λευκάδα, πατρίδα του Διονύση.

Εκτός από τα ευχάριστα νέα δυστυχώς υπάρχουν και δυσάρεστα.

Στις 6-3-96 πέθανε από καρκίνο ο Τέλης Ιωάννου Ζαφειράκος, 66 ετών. Ο θάνατός του συγκλόνισε όλους γιατί ήταν ένας καλός σύζυγος, οικογενειάρχης και αγαπητός συγγενής και πατριώτης.

ΤΟΡΟΝΤΟ

1 Απρ. 1996

Κυρία Αννίτα
Σας ευχόμεθα
Καλό Πάσχα και η Ανάσταση
του Κυρίου να σας χαρίζει υ-
γεία - χαρά - ευτυχία και η 25η
Μαρτίου ειρήνη!

*Και τα παιδιά που είναι «έξω»
γεννημένα
θα γνωρίζουν την Πατρίδα,
από ιστορίες και τραγούδια
ψαλμένα από της Μάνας τους τα
χέρια.*

*Ετσι,
μαθαίνοντας ονόματα και τοπο-
θεσίες,
θα ανάψουν στην καρδιά τους
της φιλοπατρίας οι σπινθές.*

**Τρισεύγεν Βασ. Κοψιάτση
Πάρκερ**

**Τρισούλα, με τα όμορφα
παιδιά σου, ντυμένα με τις
ελληνικές φορεσιές τους
και το ποίημά σου, μας έ-
στειλες από τον Καναδά έ-
ναν ωραίο χαιρετισμό για
την εθνική μας γιορτή της
25ης Μαρτίου.**

Αφίξεις ομογενών

Από Καναδά ήρθαν:

- Ο Νικόλαος Κυρ. Κερκουλάς
- Η Θεία-Κωνσταντίνα Δήμα
- Ο Παντελής και η Αρτεμη Διαμαντούρου με το γιο τους Γιώργο.
- Ο Χρήστος και η Ελένη Λάσσου

Από Αυστραλία

- Η Μαριγώ Καπονικοπού με το γιο της Γιάννη και τη γυναίκα του.

Από Αμερική (ΗΠΑ)

- Η Γιώτα Διαντζίκη με τον εγγονό της.
- Ο Δήμος Γεωργ. Καπερώνης με τη γυναίκα του Λίτσα.

Στο Τσούνι ήλθε ο Γιώργος Κουμανταράκης για το μνημόσυνο της μητέρας του (από Καλλιφόρνια) και το Πάσχα είχε έλθει ο Βαγγέλης Μαιμώνης από Νότια Αφρική.

Αυτοί που έφυγαν από τη ζωή

Βασιλική Κέρκουλα

1905 - 1996

Πέθανε στο New Buffalo Mi, Αμερικής, στις 4 Μαρτίου 1996, η θεία - **Βασιλική Κερκουλά**, 90 ετών. Από το 1992 ζούσε εκεί, κοντά στα παιδιά της Μιχάλη και Λουίζα. Ήταν μια χαροκαμένη μάνα, αφού έχασε τόσο νέο το γιο της Γιάννη, αλλά άφησε πίσω της τα άλλα της παιδιά αποκαταστημένα, με καλές οικογένειες και ευτύχησε να καμαρώσει 14 εγγόνια και 14 δισέγγονα. Τα παιδιά της Μιχάλης και Λουίζα, Χρήστος και Σούλα, Ελένη και Κυριάκος Σκιούρης, Δημητρώλα και Ανδρέας Μένταυλος, Γεωργία και Ιωάννης Σώτος, Πίτσα Μαραγκού, οι αδελφές της Άννα Βελώνη και Παρασκευή Αλικάκου και όλοι οι συγγενείς, συχωριανοί και φίλοι θα θυμούνται μια σεμνή και ευγενική γυναίκα, όπως ήταν η θεία Βασιλική Κερκουλά.

Ο γιος της Μιχάλης, συγκλονισμένος από το θάνατό της, γράφει ότι ο πατέρας του και η μητέρα του τους έδωσαν ό,τι μπορούσαν στη ζωή αλλά κυρίως πίστη στο Θεό και σεβασμό στην εκκλησία για να μπορούν να αντιμετωπίσουν όλες τις δυσκολίες. «Τα τελευταία της χρόνια που έζησε κοντά μας ήταν ήσυχια, ποτέ δεν παραπονέθηκε για τίποτα και τα τελευταία της λόγια ήταν: «το πάτερ ημών» ολόκληρο και κάνοντας το σταυρό της, πέρασε στην αιώνια ζωή.

Παναγιώτα Παν. Πρεκεζέ

(γένος Σκιούρη 1917 - 1996)

Ξαφνικά και απρόσμενα αρρώστησε τη θεία - Παναγιώτα και σε έξι μήνες ούτε οι ιατρικές φροντίδες ούτε οι περιποιήσεις των παιδιών της μπόρεσαν να την κρατήσουν στη ζωή. Ετσι στις 17-5-96 άφησε την τελευταία της πνοή στην Αθήνα και την επομένη ημέρα ενταφιάστηκε στις Καρυές.

Εκεί τα πολυαγαπημένα της παιδιά, ο Δήμος, η Δήμητρα και η Ελένη, αγκαλιασμένα αποχαιρέτησαν θρηνώντας την αγαπημένη τους μητέρα και τη συνόδεψαν στην τελευταία της κατοικία.

Σε ηλικία 79 ετών, χάθηκε μια ακόμη Αραχοβίτισσα που γεννήθηκε (γένος Σκιούρη - Αρφάνη) παντρεύτηκε και έζησε όλη της τη ζωή στο χωριό και ήταν μια ακούραστη αγρότισσα, υποδειγματική σύζυγος και μητέρα. Όλο το χωριό που παραβρέθηκε στην κηδεία της και πάρα πολλοί συγγενείς και φίλοι που ήρθαν από τη Σπάρτη, την Τρίπολη, Αθήνα μιλούσαν για την εργατικότητα της, τη δύναμή της, την ευγένειά και τα άλλα χαρίσματα αυτής της εξαιρετικής γυναίκας.

Στο καλό θεία - Γιώτα, να είσαι αναπαυμένη και να δίνεις την ευχή σου στα θαυμάσια παιδιά σου και στα 3 εγγόνια σου που θα σε θυμούνται σε όλη τους τη ζωή με αγάπη, όπως και ο αγαπημένος σου σύζυγος, ο αδελφός σου Γιώργος, τα κουνιάδια σου, ανήψια και όλοι οι άλλοι συγγενείς και συχωριανοί.

Όλους όσους συμπαραστάθηκαν στο βαρύ πένθος μας, για το θάνατο της πολυαγαπημένης μας μητέρας, αδελφής, γιαγιάς και θείας

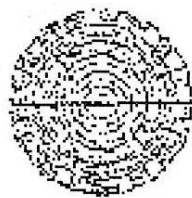
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΣ ΠΑΝ. ΠΡΕΚΕΖΕ

ευχαριστούμε θερμά.

Τα παιδιά της Δήμος Πρεκεζέ, Δήμητρα και Γιώργος Κοροσόπουλος, Ελένη και Νίκος Λόης, ο αδελφός Γεώργιος Σκιούρης, εγγόνια, ανήψια και οι λοιποί συγγενείς.

Θέλετε....

... να μάθετε την καταγωγή
σας από γενιά σε γενιά,
... να βρείτε προγόνους σας,
που πολέμησαν το 1821,
... να έχετε σπίτι σας ένα
γενεαλογικό δέντρο
της οικογένειάς σας;

**ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΚΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΛΑΚΩΝΙΑΣ
"ΟΙ ΡΙΖΕΣ"**

*Ερευνες, Μελέτες,
Πληροφορίες
για τους προγόνους.
Αντίγραφα Παλαιών Εγγρά-
φων.*

*Γενεαλογικοί Πίνακες.
Γενεαλογικά Δένδρα.*

Διεύθυνση:

**Φαναρίου 7-9
17124 Νέα Σύμρνη
Τηλέφωνο: Αθήνα
(01) 93.51449**

Φ. ΚΟΝΤΑΛΩΝΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.

Εμπόριο Οικιακών Συσκευών

Καλαμών 11 - Τρίπολη

Τηλ. 239836

Εξουσιοδοτημένο SERVICE SABA

Τηλ. SERVICE 231231

Αυτοί που έφυγαν από τη ζωή

Θάνατοι

- Στις 17-3-96 πέθανε στις Καρυές ο **Κωνσταντίνος Αρβανίτης** σε ηλικία 83 ετών. Με μεγάλη θλίψη τον αποχαιρέτησαν η γυναίκα του, τα παιδιά του Νίκος και Καλλιόπη Αρβανίτη, Βούλα και Κώστας Δαλακούρας, οι επτά εγγονοί του και όλο το χωριό.

- Στις 28 Φεβρουαρίου 1996, πέθανε ξαφνικά στην Αθήνα από έμφραγμα, η **Ευανθία** σύζυγος Γεωργίου **Τσαγκαρούλη** από τους Βουτιάνους, 64 ετών, αφήνοντας απαρνηγόρητο τον άνδρα της, τα 3 παιδιά της και τα 3 εγγόνια της.

- Στις 2-4-96 πέθανε στην Αθήνα έπειτα από σύντομη ασθένεια ο **Γεώργιος Δημ. Χάρακας** 78 ετών. Γεννημένος στις Καρυές ακολούθησε και αυτός το μεταναστευτικό ρεύμα προς την Αμερική απ' όπου επαναπατρίστηκε και ζούσε στην Αθήνα και στο χωριό, που το υπεραγαπούσε. Στην τελευταία του κατοικία στο νεκροταφείο Καρυών τον συνόδεψαν με μεγάλη θλίψη τα αδελφία του Στράτης και Βαγγέλης οικογενειακώς και όλο το χωριό που τον αγαπούσε γιατί ήταν ένας καλός και αγαπητός σε όλους Αραχωβίτης.

- Πέθανε στο Toronto ο **Γεώργιος Πάπας** από το Καστρί Κυνηρίας, σύζυγος της Δήμητρας Κυριαζή, από την Αράχοβα, πατέρας 3 παιδιών. Ο εκλιπών ήταν ένας καλός άνθρωπος που άφησε άριστες αναμνήσεις στην οικογένειά του και σε όλους όσους τον γνώρισαν.

Η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ εκφράζει τα συλλυπητήρια προς όλους τους οικείους.

Γεώργιος Ανδριόπουλος (1938-1996)

Στις 23 Απριλίου, την ημέρα της γιορτής του, έφυγε από τη ζωή ο Γιώργος Ανδριόπουλος, νικημένος από την επάρατο ασθένεια, που τον κτύπησε πριν ένα χρόνο, αλλά την αντιμετώπισε με αξιοθαύμαστο θάρρος και αυτοκυριαρχία. Περιορισμένος από τα αγαπημένα του πρόσωπα, τη σύζυγό του Ιωάννα, τα παιδιά του Δημήτρη και Θεμιστοκλή, τις πολυαγαπημένες του αδελφές Ελένη Δήμα, που ήλθε από την Ελιάδα, τη Βάσω και το Γιάννη Καραβό που ήλθαν από τον Καναδά, την Αθηνά και το Θόδωρο Κερκουλά που έζησαν όλα τα χρόνια της ξενητειάς πάντα μαζί, άφησε την τελευταία του πνοή στο Greenwood της Νότιας Καρολίνας.

Γεννήθηκε στις Καρυές το 1938 και ήταν το 5ο παιδί του Δημήτρη και της Γιαννούλας Ανδριόπουλου (γ. Κάκκαρη). Πέρασε δύσκολα παιδικά χρόνια χωρίς την πατρική προστασία, μετά τον άδικο χαμό του πατέρα του.

Το 1956 μετανάστευσε στην Αμερική, όπου εργάστηκε σκληρά και αναδείχθηκε σε έναν επιτυχημένο επιχειρηματία, εξαίρετον οικογενειάρχη και διακεκριμένο μέλος της Ελληνικής και Αραχωβίτικης παροικίας. Υπήρξε μόνιμο και τακτικό μέλος πολλών κοινωφελών οργανισμών, της Ελληνορθόδοξης Εκκλησίας, και της Αδελφότητας Καρυατών Β. και Ν. Καρολίνας, στην οποία πρόσφερε ανελλιπώς τις υπηρεσίες του ως μέλος του Δ.Σ. και ως πρόεδρος. Άνθρωπος σοβαρός, με θετική σκέψη, βοήθησε με σωστές συμβουλές και ενέργειες, σε κάθε δυσκολία που παρουσιαζόταν και η γνώμη του ήταν σεβαστή και βαρύνουσα. Παράλληλα είχε μια ευχάριστη προσωπικότητα με πηγαία ευγένεια και αγάπη για όλους. Γι' αυτό

αγαπήθηκε από όλους και φεύγοντας από τη ζωή άφησε την αιώνια καλή του μνήμη, και μια παρακαταθήκη τιμίας, ηθικής και καταξιωμένης ζωής. Μεγάλη είναι η απώλεια και δυσαναπλήρωτο το κενό που άφησε φεύγοντας ο Γιώργος.

Στην Αράχοβα, η είδηση του θανάτου του έφερε μεγάλη θλίψη στα αδελφία του Γεωργία και Πάνο Διαμαντούρο, σε όλους τους συγγενείς και όλο το χωριό θρήνησε τον πρόωρο χαμό του.

Σίγουρα, κάποια ηλικιωμένη θεία θα του είχε σιγαλά-σιγαλά το μοιρολόι

Γιώργο μου, σένα πρέπει να εννιά μοιρολογίστρες οι τρεις να κλαίει το πρωί κι έξι, το μεσημέρι ν' ακούσει η απάνου γειτονιά κι η παρακάτου ρούγα να σμίζουνε τα δάκρυα να γίνουνε ποτάμι.

Α.Γ.Π.

Γεώργιος Κυρ. Κερκουλάς

Στις 19 Μαρτίου 1996 πέθανε στο London Καναδά ο Γ. Κερκουλάς, σε ηλικία 88 ετών. Εζησε 66 αγαπημένα χρόνια με τη γυναίκα του, την Ερικήτη και απόκτησαν καλή παιδιά: Κυριάκο και Penny, Κώστα και Donna, που ζουν στο London, Μαρία και Peter Rantis, Κατίνα και Μιχάλη Σίμου που ζουν στο Σικάγο. Απόκτησε 10 εγγόνια και 8 δισέγγονα. Αγαπημένος αδερφός της Αλεξάνδρας που ζει στην Indianapolί, της Αριάδνης που ζει στον Κηλαδά Σπάρτης, της Ελένης που ζει στις Καρυές και του Νίκου που ζει στο Toronto. Όλοι τον αποχωρίστηκαν με θλίψη και σε όλους άφησε την αγάπη του και την καλή μνήμη.

Ηταν μέλος, από το 1928, του Καναδικού τμήματος της Αhepa και της Ελληνο-ορθόδοξης κοινότητας του London και πρόσφερε τις υπηρεσίες του ως πρόεδρος κατά την ανέγερση της Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας το 1954. Σε όλη του τη ζωή υπήρξε τίμιος και σωστός άνθρωπος για την οικογένεια, τους συγγενείς, συνεργάτες, φίλους και πατριώτες.

Κωνσταντίνη Δ. Κάντιανη (1912-1996)

Η γιαγιά μας

Όταν είμασταν μικρά παιδιά και πηγαίναμε να μείνουμε στη γιαγιά την Ντίνα στο χωριό, μας μάθωνε - θυμάμαι - που τριγυρνούσαμε όλη μέρα στους ήλιους σε γυφτάκια (όπως μας έλεγε). Παρίστανε την αυστηρή μαζί μας, μα στην πραγματικότητα μας έκανε όλα τα χατήρια. Και τα βράδια, όταν πέφταμε για ύπνο, ερχόταν πάνω να μας σκεπάσει και να μας νταντέψει λίγο να κοιμηθούμε.

Αυτή είναι για μας η γιαγιά η Ντίνα. Για όλους όμως είναι η όμορφη κοπέλα του 30, η μητέρα που πάντα τους στήριζε, η καλή φίλη ή η γειτόνισσα. Όλοι πάντως οι δικοί της άνθρωποι έχουν την εικόνα ενός αγαπημένου προσώπου, μιας γυναίκας αεικίνητης, δυνατής, αλλά και ευαίσθητης που δε θα περνούσε ποτέ από απρατήρητη.

Αυτά τα απλά λόγια έγραψαν για τη γιαγιά τους οι εγγονούδες της θεία-Ντίνας Αφροδίτη και Παναγιώτα Θ. Καντιάνη. Αλλά, πόσα ακόμη δεν θα μπορούσαν να γραφτούν για αυτή τη θαυμάσια γυναίκα που έφυγε από τη ζωή στις 13 Απριλίου 1996 στην Αθήνα και κηδεύτηκε την επομένη στο αγαπημένο της χωριό. Κόρη του αείμνηστου δασκάλου Αριστείδη Ματάλη και της Αφροδίτης (γ. Παπαγεωργίου) παντρεύτηκε το 1930 με το Δημήτρη Καντιάνη από τα Λαγκάδια, που υπηρετούσε ως Δικαστικός Υπάλληλος στις Καρυές. Ήταν υπόδειγμα συζύγου και μάνας και καμάρωσε τα παιδιά της και τα τέσσερα εγγόνια της, απολαμβάνοντας το σεβασμό και την αγάπη τους, όπως της άξιζε. Αλλά και όλοι όσοι την γνώρισαν ασφαώς θα την θυμούνται με αγάπη και σεβασμό.

Α.Γ.Π.

Ευχαριστήριο

Όλους όσους μας συμπαράσταναν στο πένθος μας για το θάνατο της πολυαγαπημένης μας μητέρας και γιαγιάς

Κωνσταντίνος Δ. Καντιάνης

ευχαριστούμε θερμά.

Τα παιδιά της Θόδωρος και Ελευθερία Καντιάνη

Λίσα και Γιάννης Γραμματικάκης

Τα εγγόνια της Παναγιώτης, Δημήτρης, Παναγιώτα και Αφροδίτη.

Γράμματα Αναγνωστών

Toronto 20-5-96

Αγαπητή κυρία Αννίτα, Κατ' αρχήν εύχομαι ολόψυχα στην εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ που γιορτάζει τα 10 χρόνια της «να τα χιλιάσει» και να μπαίνει σε όλα τα Ελληνικά σπίτια.

Σας αξίζουν συγχαρητήρια γιατί υπηρετείτε σωστά τη δημοσιογραφική δεοντολογία και την ενημερωτική ειδησεογραφία, που για μας τους ξενιτεμένους είναι μια πολύτιμη αχτίδα φωτός από την πατρίδα. Δεν ξέρω γιατί ιδιαίτερα τώρα την άνοιξη νοσταλγώ τόσο την πατρίδα και το πολυαγαπημένο μου χωριό, το Καστρί Λακωνίας, που μου χάρισε αξέχαστα παιδικά και νεανικά χρόνια. Πέρασαν τόσα χρόνια και δεν ησυχάζω τίποτα.

Το χωριό, τα σπίτια, οι δρόμοι όλα άλλαξαν (προς το καλύτερο) αλλά οι μορφές των αείμνηστων και καλοκάγαθων ανθρώπων του έμειναν αξέχαστες στη μνήμη μου. Θυμάμαι τους συνομήλικούς μου που πηγαίναμε μαζί στο σχολείο με αστεία, γέλια και τραγούδια, σε μια ηλικία ανέμελη, χωρίς ευθύνες και υποχρεώσεις.

Το σχολείο ήταν χωρίς θέρμανση και αναπαιτικά θρανία, αλλά με δασκάλους γεμάτους στοργή, ζεστασιά, που μας διδάξαν το σεβασμό στους γονείς και στους μεγαλύτερους αλλά και σε όλα τα δημιουργήματα του Θεού έμπυχα και άψυχα. Ξενιτευθήκαμε, αγωνιστήκαμε σαν τον Οδυσσέα, μέσα μας όμως κρατήσαμε την Ελπίδα με τις αρετές της, το φιλότιμο, την εργατικότητα, την υπομονή. Δημιουργήσαμε μια δεύτερη πατρίδα έχουμε όλα τα αγαθά, αλλά η ψυχή μας είναι δεμένη με τις ρίζες μας.

Να είσθε όλοι καλά και να μας στέλνετε καλά νέα από την πατρίδα.

Με εκτίμηση

Δημήτριος Πάντος - Toronto

Αγαπητέ κ. Πάντο, Σας ευχαριστώ που κάθε χρόνο θυμόμαστε την εφημερίδα και με τα γράμματά σας, όχι μόνον μου δίνετε ιδιαίτερη χαρά, αλλά πησιάζετε και την εφημερίδα με ένα κείμενο γεμάτο ευαισθησία και πατριωτισμό. Σας ευχαριστώ και πάλι.

Αννίτα

18 Μαρτίου 1996

Αννίτα γειά σου.

Σου γράφω στον ενικό. Πιστεύω ότι σε γνωρίζω, ύστερα από δέκα χρόνια που έρχεσαι με τόσα πολλά νέα στο σπίτι μου.

Για μας τους ξενιτεμένους, είναι ένα καλό δώρο.

Ευχαριστώ το Θεό για την τόσο όμορφη πέννα που σου έχει δώσει. Προσεύχομαι ακόμη, να σ' έχει καλά, να μας ενημερώνει πάντοτε γύρω από τη ζωή και τα έργα των χωριών μας.

Στέλνω 250 \$ για τις συνδρομές μου.

Με πολύ αγάπη

Σπύρος Σ. Μαθαίος

Αγαπητέ κ. Μαθαίο, Το γράμμα σας είναι πολύ ευγενικό και οι ευχές σας πολύ με συγκίνησαν. Ευχαριστώ πολύ για τις συνδρομές σας. Έχετε πληρώσει μέχρι και το 1998. Να είστε όλοι καλά. Εύχομαι να γνωριστούμε κάποτε από κοντά.

Με εκτίμηση

Αννίτα

Σοφία Κουμανταράκη (1908-1996)

Στις 8 Απριλίου, τη Μεγάλη Δευτέρα, πέθανε στην Αθήνα η **Σοφία Νίκου Κουμανταράκη**, το γένος Δ. Δούσμανη, ηλικίας 88 χρόνων. Αφησε απαρνηγόρητα τα παιδιά της Γιώργο, Μαρία και Δήμο, έξι εγγόνια και ένα δισέγγονο.

Στη τελευταία της κατοικία στο Τσούνι, τη συνοδεύσαν με απέραντη θλίψη τα παιδιά της, τα εγγόνια της, συγγενείς και φίλοι. Η εκλιπούσα ήταν υπόδειγμα καθοσύνης, ευγένειας και υπομονής.

Καλό ταξίδι, Μανούλα
Ο αδυσώπητος χρόνος ξετύλιξε το νήμα της ζωής σου. Μιας ζωής όπου περίσσευαν τα βάσανα και οι πίκρες και οι χαρές ήταν λιγοστές.

Έφυγες αθόρυβα, ήσυχα, γαλήνια, όπως αθόρυβη ήταν και

η παρουσία σου. Η θλίψη μου για την οριστική απουσία σου δεν περιγράφεται. Το κενό που αφήνεις είναι δυσαναπλήρωτο. Όμως, γλυκιά μου μανούλα, μας κληροδότησες πολύτιμες παρακαταθήκες: υπομονή, αξιοπρέπεια, καρτερικότητα. Δοκιμάστηκες όσο λίγοι άνθρωποι στο μάταιο τούτο κόσμο, αλλά δε ήλγισες ποτέ.

Καλό κατευώδιο, γλυκιά μου. Στην απέναντι όχθη σε καρτερούν ο πατέρας, τ' αδελφία σου και οι αγαπημένες σου γειτόνισσες και φίλες για να στήσεις εκεί την καινούργια «ρούγα» του αλλήλου κόσμου και να διδάξετε τους κανόνες της φιλίας και της καλής γειτονίας.

Η θύμησή σου θα είναι πατινική.

Μαρία Χριστοφόρου

ΤΑΣΙ ΚΑΡΥΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. ΤΡΟΥΜΠΑΡΗΣ

ΤΗΛ. ΠΙΑΤΣΑΣ (0731) 95366 - 95365
ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΣ (0731) 26878 - 26997

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ ΑΦΟΙ ΧΑΡΑΚΑ

Βιντεοσκοπήσεις κηδεών ΔΩΡΕΑΝ
Κιν. τηλεφ.: 093287877
Γραφείου: 0731-29007
Οικίας: 95458, 77229
Οθωνος Αμαλίας 53 Σπάρτη

ΠΛΑΚΑΚΙΑ - ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Φιλκεράμ Johnson

Αντιπρόσωπος Σπάρτης
Επιπλα μπάνιου - Αξεσουάρ
Νεροχύτες Συνθετικούς - Ανοξείδωτους FRANCE
Μπαταρίες: CROCHE - IDEAL STANDARD - OM
ΒΛΗΤΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ «Ο ΠΕΝΑΩ»
ΣΚΑΡΛΑΤΙΝΗΣ ΝΙΚΟΣ
Οδός των 118 Αρ. 31 (παρ. Δασαρχείου) Σπάρτη
Τηλ. 0731 - 24605

Τα νέα των χωριών μας

Τσούνι

Τσούνι, 5 Μαΐου 1996

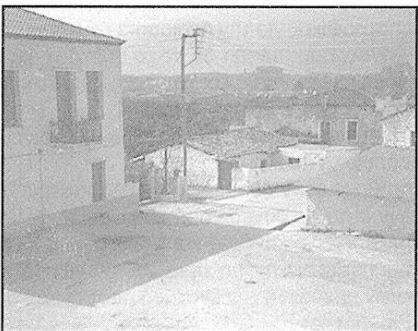
Κυρία Αννίτα, σας εύχομαι χρόνια πολλή για τη δεκαετία της εφημερίδας, να είστε καλά, να συνεχίσετε την έκδοσή της για πολλά χρόνια ακόμη.

Το Πάσχα που πέρασε ήταν ήλιο χειμωνιάτικο, αλλιά χαρούμενο και το Τσούνι ήταν γεμάτο κόσμο.

Την Πρωτομαγιά εμείς τη γιορτάσαμε στην Κονιδίτσα. Το Τσούνι αυτή την εποχή είναι πανέμορφο, άνθισαν οι πορτοκαλιές και μοσκοβολάει ο τόπος.

Τα νέα του Τσουινιού:

- Στις 21 Μαρτίου έγινε με επιτυχία ο χορός του Αθλητικού Συλλόγου Τσουινιού «ΠΑΟ ΚΟΚΚΙΝΟΡΡΑΧΗΣ» στο καφενείο Ηλία Γρηγόρη και Κ. Βελδέκη, με την ορχήστρα

Τσούνι, η επάνω πλατεία. Αριστερά το σπίτι της μακαρίτισσας κυρα-Πηνελόπης της γιάτρισσας. Αλήθεια, ποιός δεν είχε περάσει από εδώ να ζητήσει τη βοήθειά της! Πραγματικά αξέχαστη γυναίκα.

Ιωάννου Κοροβού, από του Κλαδά.

- Στις 15 Μαρτίου έγιναν τα εγκαίνια νέου καταστήματος με είδη διατροφής και αρτοποιίας της Γεωργίας Ασημακοπούλου, στον κεντρικό δρόμο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 22 Φεβρουαρίου πέθανε στην Κερασσία Τεγέας η Ρίνα Παπαδοπούλου, γένος Γ. Κουμανταράκη, από το Τσούνι, 86 ετών.

- Στις 6 Απριλίου πέθανε στο Γηροκομείο και κηδεύτηκε στο Τσούνι ο Παναγιώτης Βασιλάκος, 80 ετών.

- Στις 9 Απριλίου πέθανε στην Αθήνα η Σοφία Κουμανταράκη, αλλιά ενταφιάστηκε στο Τσούνι.

Εύχομαι το επόμενο τρίμηνο να έχουμε περισσότερα ευχάριστα νέα από το Τσούνι.

Με αγάπη Ευανθία Χούπη.

Ευανθία, χαιρόμαι ιδιαίτερα που έχω τις δυο αδελφούλες (γ. Βλάχου από τα Βούρβουρα) ανταποκρίτριες της εφημερίδας (εσένα στο Τσούνι και την Ευγενία στην Ατλάντα).

Σας ευχαριστώ. Μακάρι να έβρισκα και άλλους ή άλλες.

Βαρβίτσα

Οι όψιμες κακοκαιρίες καθυστέρησαν εφέτος τις αγροτικές εργασίες, οι κτηνοτρόφοι καθυστέρησαν να ανεβούν από τους κόμπους στα ορεινά γι' αυτό και η Βαρβίτσα όλο το Μάη ήταν σχεδόν έρημη από κόσμο. Όπως μας είπε ο γραμματέας κ. Κανέλλιος η διαπλητύση της πλατείας θα ξεκινήσει σύντομα, αλλιά το νέο Κοινοτικό Κατάστημα καθυστερεί. Το κράτος, όπως φαίνεται, σε όλα τα χωριά, δίνει ελάχιστες επιχορηγήσεις, ενώ αντίθετα η ιδιωτική πρωτοβουλία ρίχνει χρήματα στα χωριά, αφού συνεχώς χτίζονται νέα σπίτια, τα οποία ασφαλώς προορίζονται τα περισσότερα για παραθερισμό.

Αυτή είναι η αγάπη για το χωριό.

Μεγάλη Βρύση

Απριλίου 7, 1996

Προς την εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ.

Κυρία Αννίτα, Χριστός Ανέστη! Τα νέα της Μ. Βρύσης είναι φτωχά και όπως συμβαίνει σε όλα τα ορεινά χωριά, όλοι βρίσκονται στα χειμαδιά. Ο Μάρτης ήταν γδάρτης: χιόνια, βροχές, υγρασία.

Ευχαριστήριο

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Τιμίου Προδρόμου Μ. Βρύσης ευχαριστεί το **Δημήτριο Πουλοκέφαλο** εκ Καρυών και κάτοικο Charlotte N.C. U.S.A., για την προσφορά του (300 δολ. ΗΠΑ) προς την Ιερά Μονή Ρεματιανής καθώς επίσης και τον **Αριστείδη Στεφανή**, κάτοικο Boston U.S.A. (50.000 δρχ.) γνωστό ανώνυμο (50.000 δρχ.) και μερικούς ακόμη ανώνυμους (30.000, 10.000, 5.000 δρχ.) που έστειλαν για τον ίδιο σκοπό, καθώς και την εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ που δημοσιεύει πρόθυμα τις ανάγκες της φτωχής Ι. Μονής. Τους ευχαριστούμε θερμά όλους και η Παναγιά μαζί τους!

«ΕΠΕΣΑΝ ΣΑΝ ΑΚΡΙΔΕΣ»

Οι νεότεροι ασφαλώς δεν ξέρουν τι ακριβώς σημαίνει αυτή η έκφραση αλλιά οι παλιότεροι θα θυμούνται τις ακρίδες που έπεσαν σε όλα τα χωριά του Πάρωννα **πριν από 50 χρόνια**. Ήταν καλοκαίρι 1946 και ήμουν 10 χρονών παιδί. Προ έτους είχε τελειώσει η ξενική κατοχή και άρχιζε ο ανταρτοπόλεμος και ο εμφύλιος σπαραγμός. Δεν μας έφθανε η φτώχεια και η εξανθίωσή μας και ξαφνικά έπεσαν σμήνη από ακρίδες, που ήταν κάτι το φοβερό και απερίγραπτο. Η καθεμιά θα ζύγιζε 100-200 γραμμάρια και καθώς έπεσαν κατά χιλιάδες στους κήπους με τις πατάτες και τα μπουτανικά δεν άφηναν παρά μόνο τα κοτσάνια.

Όλοι άρπαξαν στα χέρια κληριά και τις κτυπούσαν να φύγουν αλλιά τίποτα. Ο μακαρίτης ο παππούς μου έφτιαξε δυο σκούπες από σπάρτα, μου έδωσε τη μια και μου φώναζε:

- Βάρα, βάρα τες, δεν θα μας αφήσουν τίποτε, θα πεθάνουμε της πείνας. Τις κτυπάγαμε με τα σπάρτα δεξιά, αριστερά, τις βάζαμε μπροστά και τις σαθαγάγαμε όπως τα πρόβα-

τα. Χτύπαγα, χτύπαγα, κόπνηκαν τα χέρια μου, ξεθεωμένος πέταξα το σπάρτο.

Τι ήταν εκείνο το κακό. Μια κτύπαγες, 10 φουτρώνανε - Λερναία Ύδρα. Απελπιστήκαμε! Μόνο ο Πανάγαθος Θεός μπορούσε να μας σώσει. Τότε, θυμάμαι σαν να είναι σήμερα, ο Ηγούμενος και οι μοναχοί από τη Μονή Αγίας Λαύρας, έφεραν άγια λείψανα και την κάρτα του Αγίου Αλεξίου στο χωριό μας. Κάναμε λειτουργία και λιτανεία που βάστηξε 2-3 ώρες μέσα στα αμπέλια, στα χωράφια και στους γύρω λόφους. Δεν ξέρω αν ήταν θαύμα αλλιά την επόμενη ημέρα δεν είχε μείνει ούτε μία ακρίδα στο χωριό μας.

Το Μάρτιο του 1992, πριν αποβιώσει ο μακαρίστος **παπα-Αναστάσης Αναστασίου** μου παρέδωσε ό,τι αρχαίο είχε η φτωχή εκκλησία μας. Μαζί μου έδωσε ένα μπουκαλάκι με Αγιασμό. «Είναι» μου λέει, «από το 1946 από τα άγια λείψανα του Αγίου Αλεξίου που έδωσε την ακρίδα». Αγιασμός 50 ετών (1946-1996) και να ευωδιάζει! «Θαυμαστός ο Θεός εν τοις Αγίοις Αυτού».

Κων/νος Στεφανής.

Βαμβακού

Ο Σύνδεσμος των Απανταχού Βαμβακιτών «Η ΒΑΜΒΑΚΟΥ» πραγματοποίησε την ετήσια Γενική του συνέλευση στο Ξενοδοχείο President στους Αμπελοκήπους, στις 3 Μάρτη 1996.

Τη συνέλευσή μας τίμησαν με την παρουσία τους ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Γεώργιος Λεμπέσης με τον Γενικό Γραμματέα κ. Γεώργιο Νταλιάνη και τον κ. Παναγιώτη Θεοφίλη μέλος του Κοινοτικού συμβουλίου τους οποίους μέσω της εφημερίδας ΚΑΡΥΕΣ τους ευχαριστούμε και δημόσια.

Σύμφωνα με το καταστατικό για την διαδικασία της Γενικής Συνέλευσης εξελέγη Πρόεδρος ο κ. Νίκος Αναγνωστόπουλος και Γεν. Γραμματέας ο κ. Δημήτρης Λαβατοής.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. κύριος Ιάσωνας Βούρβουλης πήρε τον λόγο για να ξεκινήσει τον απολογισμό του, για το έργο του Διοικητικού Συμβουλίου για τη χρονιά που πέρασε.

Ξεκινώντας την ομιλία του ευχαρίστησε τα μέλη μας που παραβρέθηκαν στη Γενική μας συνέλευση και ευχήθηκε σε όλους και τις οικογένειές τους καλή χρονιά υγεία και κάθε προκοπή.

Κατ' αρχάς αναφέρθηκε στους πατριώτες, που έφυγαν από κοντά μας και για να τιμήσουμε την μνήμη τους κρατήσαμε ενός λεπτού σιγή.

Κατόπιν ο Πρόεδρος με όλο το Δ.Σ. έκοψαν την πίττα του Συνδέσμου μας και ανταλλάξαν ευχές για την καλή χρονιά.

Τέλος ξεκινώντας τον απολογισμό αναφέρθηκε στον Ξενώνα, το μεγάλο αυτό έργο και στολίδι για το χωριό μας, για την λειτουργία του, και γενικά για τις προβλέψεις μας και τους στόχους που επενδύει το Δ.Σ. στο έργο αυτό.

Στην ομιλία του τόνισε την ανάγκη της καλής συνεργασίας, της Κοινότητας, του Συνδέσμου, και της ΝΕΑΣ ΖΩΗΣ για το καλό του χωριού μας, γιατί εμείς πιστεύουμε στο αρχαίο ρητό που λέει «εν τη ενότητι η ισχύς».

Βέβαιον είναι ότι μέχρι σήμερα υπάρχει καλή συνεργασία και ελπίζουμε να γίνει ακόμη καλύτερη γιατί το χωριό μας την έχει ανάγκη περισσότερο από ποτέ.

Οι καιροί είναι δύσκολοι και οι άνθρωποι λιγοστεύουν.

Δεν παρέλειψε ν' αναφερθεί και στην εκδρομή που πραγματοποίησε ο Σύνδεσμός μας, στο χωριό του Αγίου Χαραλάμπους η οποία είχε μεγάλη επιτυχία και η οποία πιστεύουμε ότι οφειλόταν στην επιθυμία όλων μας να βρεθούμε μετά από πάρα πολλά χρόνια στη γιορτή του Ποιούχου μας και να συνοεργάσουμε με τους συγχωριανούς μας.

Η χαρά ήταν τόσο μεγάλη που δεν βρήκαμε την ώρα να φτάσουμε.

Ο ποιούχος μας Άγιος μας όπλισε με νέες δυνάμεις και σκέψεις για να μπορέσουμε να καθιερώσουμε την επίσκεψη αυτή στη γιορτή του κάθε χρόνο.

Η Γενική μας συνέλευση είχε καλή επιτυχία, αλλιά θα μπορούσε να έχει και καλύτερη, γιατί όλοι γνώριζαν, ότι θα είχαμε και εκλογές για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

ου, στο οποίο θα μπορούσε να συμμετέχουν και αλλιά νέα παιδιά.

Κλείνοντας ο κ. Βούρβουλης την ομιλία του, αντηλήθνησαν διάφορες σκέψεις και προθέσεις και από τον Πρόεδρο της Κοινότητας κ. Λεμπέση για να μπορέσουμε όλοι μαζί να βοηθήσουμε, από τη θέση του ο καθένας, να ξεπεραστούν δύο μεγάλα προβλήματα που ταλαιπωρούν τον τελευταίο αυτό καιρό τους συγχωριανούς μας και που είναι, το υδροδοτικό δίκτυο, το οποίο μετά από μισόν αιώνα λειτουργίας χρειάζεται αντικατάσταση γιατί οι σωλήνες έχουν σαπίσει και υπάρχει μεγάλη απώλεια νερού και τους καλοκαιρινούς μήνες υπάρχει έλλειψη παρ' όλο που το υδραγωγείο έχει ενισχυθεί με το τελευταίο έργο και με τρεις νέες πηγές.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας ενημέρωσε τη Γενική μας συνέλευση ότι έχει κάνει ενέργειες στην Νομαρχία της Σπάρτης η οποία και έστειλε ειδικό μελετητή για να κοστολογήσει την δαπάνη αυτή.

Η απάντηση της Νομαρχίας ήταν ότι το κόστος θα φτάσει τα 35 εκατομμύρια και η Νομαρχία δεν έχει χρήματα για το 1995. Υποσχέθηκε ο Νομάρχης ότι αν θα υπάρχουν χρήματα θα το εντάξει στο 1996.

Για τον ίδιο σκοπό ο Σύνδεσμός μας έκανε ανάληψη επιστολή στον κύριο Νομάρχη και με κοινοποίηση σε όλους τους βουλευτές του Νομού μας και ζητούσαμε και μεις με την σειρά μας να ενταχθεί στα έργα του 1996.

Το δεύτερο, και αυτό μεγάλο πρόβλημα, είναι τα σκουπίδια που ειδικά τους καλοκαιρινούς μήνες δημιουργούν σοβαρό πρόβλημα.

Και γι' αυτό το πρόβλημα μας βεβαίωσε ο Πρόεδρος κ. Λεμπέσης ότι βρέθηκε ένας χώρος στον Άγιο Θόδωρο, αλλιά κάπου έχει σκαλώσει στα γρανάζια της γραφειοκρατίας αλλιά ελπίζει ότι σύντομα θα έχει αίσιο τέλος.

Ο Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης εξέλεξε δια βοής τρία μέλη για την εφορευτική επιτροπή για να διενεργήσουν την ψηφοφορία.

Τα αποτελέσματα της ψηφοφορίας ανακοίνωσε η εφορευτική επιτροπή.

Οι νεοεκλεγέντες συνεδρίασαν στις 18 Μάρτη και εξέλεξαν το νέο Διοικητικό Συμβούλιο που έχει ως ακολούθως:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Βούρβουλης Ιάσωνας

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Βελδέκης Νικόλαος

ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Λαβατοής Δημήτρης

Ο πρόεδρος του Συνδέσμου Βαμβακιτών κ. Ιάσωνας Βούρβουλης, κόβει την πίττα του Συνδέσμου στο ξενοδοχείο President 3-3-96.

ΤΑΜΙΑΣ: Βελδέκης Δημήτριος
ΕΙΔ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Σκαρμούτσος Νικόλαος
ΜΕΛΗ:

Γαλάτα Σταματίνα
Καθολοίρης Γεώργιος
Καμάρης Ιωάννης
Καραχάλιου Παναγιώτα

Τέλος όταν το Δ.Σ. πληροφορήθηκε το θάνατο του συμπατριώτη μας Σταύρου Νιάρχου, συνεδρίασε εκτάκτως και ομόφωνα αποφάσισε το παρακάτω ψήφισμα:

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ψήφισμα του Συνδέσμου των Απανταχού Βαμβακιτών «Η ΒΑΜΒΑΚΟΥ». Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου μας, στο άγγελμα του θανάτου του συμπατριώτη μας

ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΙΑΡΧΟΥ

συνεδρίασε εκτάκτως και ομόφωνα αποφάσισε:

1. Να εκφραστούν τα συλλυπητήρια στους οικείους του.
2. Να ηχήσουν πένθιμα οι καμπάνες στην εκκλησία του χωριού μας την ημέρα της ταφής του.
3. Αντι στεφάνου, να σταθούν 300.000 δρχ. στην Κοινότητα Βαμβακούς για την κατασκευή κοινωφελούς έργου.
4. Το παρόν ψήφισμα να δημοσιευτεί στον ημερήσιο τύπο.

Ευχαριστούμε για την φιλοξενία

Ο Γενικός Γραμματέας του Συνδέσμου

Δημήτριος Λαβατοής

ΚΑΡΥΕΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΩΝΑ
Τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ

Υπεύθυνος:

ΑΝΝΙΤΑ ΓΚΛΕΚΑ-ΠΡΕΚΕΖΕ

ΨΑΡΩΝ 10 - ΚΗΦΙΣΙΑ

14561 ΤΗΛ. 8076778-6202346

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ

Ν. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ε. ΓΙΑΝΝΑΡΗ 5 11853 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. 3468268 - FAX 3467155

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΔΡΧ. 1.500

Καμιά φροντίδα για τη δημιουργία Λαογραφικών Μουσείων στα χωριά του Πάρνωνα

Η εφημερίδα «ΚΑΡΥΕΣ» έχει ασχοληθεί στο παρελθόν με την ανάγκη δημιουργίας λαογραφικού μουσείου σε κάθε χωριό του Πάρνωνα. Καθώς ο σύγχρονος τρόπος ζωής προχωρεί με μεγάλη ταχύτητα σε κάθε άκρη της Ελλάδας, τα χωριά μας εκσυγχρονίζονται και η νέα τεχνολογία όχι μόνο ακρηστεύει αλλά και εξαφανίζει όλες τις μνήμες των **αντικειμένων** που μεταχειρίζονταν οι γονείς μας και οι παππούδες μας στα χωριά, στις κωμοπόλεις ακόμη και στις πόλεις, για να ζήσουν.

Αυτά τα αντικείμενα δεν απεικονίζουν απλά και μόνον τη ζωή των δύο ή τριών τελευταίων αιώνων, αλλά είναι τα ίδια τα αντικείμενα που είχαν στο σπίτι τους, την αυλή τους και στην αγορά τους οι πρόγονοί μας, από την εποχή του Ομήρου και ακόμη παλαιότερα, μέχρι τις ημέρες μας.

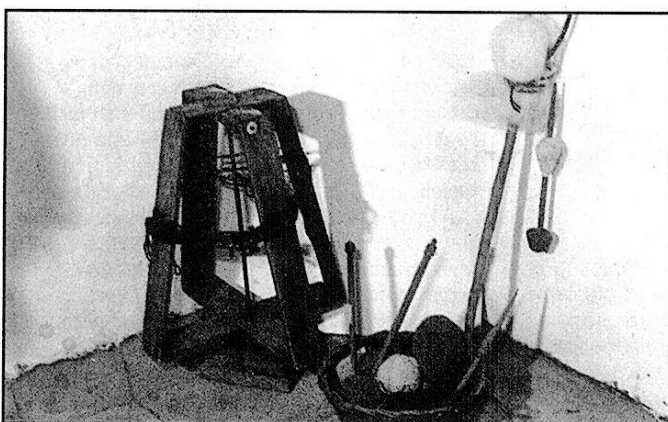
Ο 20ος αιώνας άλλαξε με μεγάλη ταχύτητα τον τρόπο της ζωής μας στην Ελλάδα και γι' αυτό υπάρχει ο κίνδυνος να εξαφανιστούν με την ίδια ταχύτητα τα αντικείμενα που έφτιαξαν με τα χέρια τους οι γιαγιάδες και οι παππούδες μας. Λαογραφικά μουσεία υπάρχουν στην Αθήνα; Θεσσαλονίκη, Γιάννενα και σε άλλες πρωτεύουσες, που δημιουργήθηκαν με την πρωτοβουλία φωτισμένων ανθρώπων και με την οικονομική υποστήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού ή Συλλόγων ή άλλων φορέων.

Αυτά τα μουσεία έχουν συγκεντρώσει αντικείμενα λαϊκής τέχνης που αντιπροσωπεύουν ορισμένες περιοχές και είναι «δείγματα» πολύτιμα που έπρεπε να διαφυλαχθούν, αλλά δεν είναι και μοναδικά αφού υπάρχουν ακόμη άπειροι θησαυροί παραμλημένοι ή παραπεταμένοι που αξίζει να διαφυλαχθούν σε ένα χώρο και να παραμείνουν στον τόπο προέλευσής τους.

Τα χωριά μας έχουν πολλά τέτοια αντικείμενα που θα δημιουργήσουν ένα πλήρες μουσείο λαϊκής τέχνης που θα είναι η απεικόνιση της ζωής του χωριού και της ιστορίας του.

Χρειάζεται όμως να γίνει μια κίνηση από ανθρώπους με αγάπη για το χωριό που να αφιερώσουν χρόνο και ζήλο. Το πρώτο είναι ο **χώρος**. Πρέπει να βρεθεί ένα σπίτι παραδοσιακό και απ' ό,τι φαίνεται τουλάχιστον σήμερα, σε όλα τα χωριά υπάρχουν τέτοια σπίτια που έχουν γίνει δωρεές προς τις κοινότητες ή προς την εκκλησία.

Τα Κοινοτικά Συμβούλια πρέ-

Ανέμη για το μάζεμα του νήματος σε κουθάρια, μετά από την επεξεργασία του μαλλιού στη ρόκκα.

πει να φροντίσουν να εξασφαλισθεί ένα τέτοιο σπίτι και με διαβήματα προς το Υπουργείο Πολιτισμού, Συλλόγους και άλλους φορείς να βρεθούν κάποιοι οικονομικοί πόροι για να γίνει το ξεκίνημα. «Η αρχή το ήμισυ του παντός», και ποιος ξέρει στο μέλλον πόσοι θα ενδιαφερθούν και θα βοηθήσουν να ολοκληρωθεί αυτή η προσπάθεια.

Το Νοέμβριο 1995 κάναμε μια εκδρομή στην Ηπειρο καλεσμένοι από το φίλο μας κ. Μάνθο Μαλάτο στο Ροδοτόπι Ιωαννίνων, ένα πανέμορφο χωριό.

Η Ηπειρος, όσες φορές κι αν την επισκεφτείς, σε γοητεύει με τις άπειρες φυσικές ομορφιές της, τους αρχαιολογικούς της χώρους και τα πλούσια, λαογραφικά στοιχεία της που τα συναντάς παντού: στις λιθόκτιστες οικοδομές της (σπίτια, γεφύρια, κάστρα, μοναστήρια κ.λπ.) και στα μουσεία λαϊκής τέχνης που τα συναντάς όχι μόνο στα Γιάννενα στο Κάστρο ή στο Νησί (σπίτια του Αλή Πασσά) αλλά παντού.

Όταν επισκεφθήκαμε τον αρχαιολογικό χώρο της Δωδώνης είδαμε ταμπέλες που μας προτρέπανε να επισκεφθούμε το «Λαογραφικό Μουσείο Μελιγγών». Παρ' ό,τι ο χρόνος μας ήταν περιορισμένος εγώ ήθελα να ιδώ το Μουσείο των Μελιγγών και η επίσκεψή μας ήταν μια έκπληξη για όλους μας.

Ένα μικρό όρεινό χωριό, με ελάχιστα μόνιμους κατοίκους, κυρίως κτηνοτρόφους, διέθετε ένα θαυμάσιο λαογραφικό μουσείο το οποίο εγκαινιάστηκε το 1994. Δέκα χρόνια χρειάστηκαν για να συγκεντρωθεί το υλικό και να τοποθετηθεί κατάλληλα στις τρεις αίθουσες του παλαιού σχολείου του χωριού. Ξεφυλλίζουμε το βιβλίο - Λεύκωμα του Λαογραφικού Μουσείου Μελιγγών, όπου αναφέρονται οι δωρητές και οι άνθρωποι της Αδελφότητας

που εργάστηκαν και στο οποίο παρουσιάζονται σε ωραιότερες έγχρωμες φωτογραφίες όλα τα εκθέματα με υποσημείωση της ονομασίας, χρήσεως και προελεύσεως του καθενός.

Διαβάζω στο Λεύκωμα αυτό ότι «Βασικός σκοπός του Λαογραφικού Μουσείου των Μελιγγών είναι η διατήρηση με σεβασμό της παράδοσης των προγόνων μας και διάδοση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς... Όλα τα Δ.Σ. της Αδελφότητας Μελιγγών δραστηριοποιήθηκαν με ζήλο και ενδιαφέρον για να φθάσει το Μουσείο στη σημερινή κατάσταση, εκπληρώνοντας την αποστολή του ως πολιτιστικό λαϊκό θησαυροφυλάκιο, που διαφυλάσσει ζωντανή την παράδοση και διδάσκει τους νεότερους».

Φεύγοντας από το όμορφο χωριό δάκα τους Μελιγγούς (6-7 χιλιόμετρα από τη Δωδώνη) συμφωνήσαμε όλοι ότι άξιζε αυτή η επίσκεψη και ότι ήταν αξιόπαινοι όσοι συντέλεσαν στη δημιουργία αυτού του Μουσείου.

(Άραγε να είναι απόγονοι των αρχαίων άγριων Μελιγγών που κατέστρεψαν με τις επιδρομές τους και ερήμωσαν τη Λακωνία και τη Σπάρτη πριν από 700 χρόνια;)

Ξαναγυρίζοντας στον Πάρνωνα θυμίζουμε στους αγαπητούς αναγνώστες ότι λαογραφικό μουσείο υπάρχει μόνον στην **Γκοριτσά**, στη **Βαρβακού** υπάρχει η αίθουσα επάνω από το καφενείο του χωριού που περιμένει. Στην **Αράχοβα** γίνονται κάποιες αόριστες συζητήσεις και στα άλλα χωριά δεν έχω καμία πληροφορία αν υπάρχει σκέψη ή κίνηση για τη δημιουργία λαογραφικού μουσείου. Ποτέ δεν είναι αργά.

Εισέτι καιρός.

Α.Γ.Π.

ΚΑΘΙΔΡΥΜΑ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΤΑΛΑ ΤΟΥ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΥ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΑΜΙΛΙΩΝ 6Α (ΣΤΟΑ ΜΑΤΑΛΑ)
10434 ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 8218610

Εν Αθήναις της 29 Μαΐου 1996

Αριθ. Πρωτ. 134

Κυρία
Αννίτα Γλέκα-Πρεκεζέ
Διευθύντρια της Εφημερίδας ΚΑΡΥΕΣ
Ψαρρών 10
Κηφισιά 14561

Αγαπητή Κα Διευθύντρια,

Στο φύλλο 39 της έγκριτης εφημερίδας σας, είχατε την καλοσύνη και ευαισθησία να δημοσιεύσετε ολόκληρο το κείμενο της ενστάσεως του Ιδρύματος ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΤΑΛΑ ΤΟΥ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΥ, κατά του Δήμου της Αθήνας και της υπ' αυτού υπ' αριθ. πρωτ. 129613/1994 πρότασης τροποποίησης του ρυμοτομικού σχεδίου της Αθήνας, η οποία περιελάμβανε και τα ακίνητα ιδιοκτησίας του ιδρύματος, επί των οδών Πατησίων-Κοδριγκτώνος-Χαμιάτων και Πετλητών.

Στο ίδιο φύλλο της εφημερίδας σας, παραθέσατε και ψηφίσματα διαμαρτυρίας, εναντίον της καταστροφικής για την περιουσία του Ιδρύματος πρότασης του Δήμου της Αθήνας. Παράλληλα δε με τα εύστοχα σχόλιά σας βοηθήσατε σημαντικά τους ισχυρισμούς και την επιχειρηματολογία του ιδρύματος. Για τα παραπάνω, σας ευχαριστώ θερμά.

Για την ενημέρωσή και τη δική σας και του αναγνωστικού σας κοινού έχω την τιμή να σας πληροφορήσω τα ακόλουθα:

Η ένστασή μας αυτή συζητήθηκε στην ολομέλεια του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Αθηναίων κατά τη συνεδρίασή του στις 13-3-1996, στην οποία παρέστη ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος και Νομικός Σύμβουλος του Ιδρύματος κ. Κων. Κερκουλιάς και δια της υπ' αριθ. 777/1996 πράξεώς του το Δ.Σ. του Δήμου Αθηναίων απεδέχθη την ένστασή μας και έτσι απεφύχθη η καταστροφή του Ιδρύματος.

Με την ευκαιρία θα ήθελα να εκφράσω και εκ μέρους του Ιδρύματος και προσωπικά τις θερμές ευχαριστίες μας προς τον Αντιδήμαρχο του Δήμου Αθηναίων κ. **Ηλία Σκαλαίο**, ο οποίος από την αρχή κατανόησε το δίκαιο αίτημά μας και με εξαιρετική ευαισθησία χειρίσθη το ζήτημα αυτό, όπως επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω και τον εκλεκτό πολεοδόμο μηχανικό του Δήμου Αθηναίων κ. **Ευαγγ. Γαβριηλάτο**, τους Βουλευτές Λακωνίας κ. **Ι. Σταθόπουλο** και **Π. Δαβάκη** και ιδιαίτερα τον κ. **Παρασκευά Φουντά**, τους Κοινοτάρχες των Κοινοτήτων Καρυών, Βασσαρά, Βρεσθένων και Βαμβακούς κ.κ. **Δημ. Λεβεντάκη**, **Παναγ. Φουρτούνη**, **Νικ. Παναγιωτόπουλο** και **Γ. Λεμπέση** για τη συνδρομή τους.

Ιδιαίτερα, όμως, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον καταξιωμένο Νομικό Σύμβουλο του Ιδρύματος κ. **Κων/νο Κερκουλιά** και τη δικηγόρο κα **Βιβή Κερκουλιά**, διότι με τις μεθοδευμένες τους προσπάθειες απέτρεψαν την αρνητική για το ίδρυμα πρόταση του Δήμου της Αθήνας.

Μετά τιμής

ο

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΤΑΛΑ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β. ΜΑΤΑΛΑΣ

Το νέο Δ.Σ. του Συνδέσμου των εν Αττική Λακεδαιμονίων

Στις 17 Μαρτίου 1996 πραγματοποιήθηκαν οι αρχαιρεσίες του Συνδέσμου στην Αθήνα, και στις 21-3 συγκροτήθηκε το νέο Δ.Σ. για την προερχή 3ετία, η σύνθεση του οποίου είναι η ακόλουθη:

Πρόεδρος: Κώστας Μπεκιάρης
Αντιπρόεδρος: Δημ. Καστάνης
Γεν. Γραμματέας: Αιρηλία Βλάχακη
Ειδ. Γραμματέας: Δημοσθένης Ματάλας
Ταμίας: Κώστας Τσαγγάρης
Εφορος: Χαράη. Καμίσης
Μέλη: Π. Θωμόπουλος, Ιω. Καρελλιάς, Χρυσούλα Ζόμποη-Σαρρή, Σωτ. Αθουμάνης, Βασ. Μαθαίου-Αλευρομήτη, Ευάγγελος Τσαούσης, Γεωργία Παπαδοηλιά, Αθηνά Παπαδοηλιά, Χρήστος Ροζάκης.
Συχαρητήρια σε όλους.

ΜΕΛΙ ΑΝΘΕΩΝ & ΚΩΝΟΦΟΡΩΝ ΣΤΑΘΑΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

Παραγωγός
Καρυές Λακωνίας Τηλ.: (0731) 95233

ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ANTENA

Λεωφόρος Συγγρού 52
ΝΤΟΥΒΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ & ΥΙΟΙ
Τηλ. 9232544 - 9214859 - Fax 9232544
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ
ΕΓΓΥΗΣΗ ΓΙΑ ΑΝΕΤΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΔΙΑ
ΕΠΙΣΗΣ ΑΓΟΡΕΣ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Θεοτόκης Γ. ΝΤΑΡΜΟΣ Μηχανικός ΕΜΠ - Κατασκευαστής ΡΑΦΗΝΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

**Μοντέρνα διαμερίσματα
με πανοραμική θέα στη θάλασσα**

Ραφήνα: πύλη προς τα νησιά του Αιγαίου. Κοντά στο νέο μεγάλο διεθνές Αεροδρόμιο της Αθήνας στα Σπάτα. Διαμερίσματα ιδανικά για εγκατάσταση επαναπατριζομένων ομογενών, με προδιαγραφές USA, CANADA, AUSTRALIA.

Τηλ. (+301) 63.95.007, 64.46.227, 63.97.813

e-mail: Hnrc compulink. gr

Η Κελεφίνα η Φόνισσα

Παίροντας αφορμή από τον τρόπο με τον οποίο οι σημερινοί μαθητές αντιδρούν όταν συμβεί να υποχρεωθούν καμιά φορά να παρακολουθήσουν μαθήματα κάτω από δυσμενείς καιρικές συνθήκες, παραθέτω αυτούσιο - με εξαίρεση τον τονισμό του - ένα δημοσίευμα από το μηνιαίο περιοδικό «Μαλεβός» όργανο των Απανταχού Βασσαράων και συγκεκριμένα από εκείνο που κυκλοφόρησε το Νοέμβριο του 1922 για να θυμηθούν και να συγκινηθούν οι παλιοί και για να μάθουν και να συγκρίνουν οι νεότεροι.

«Αντί διηγήματος ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΒΑΣΑΝΑ

Είχα τελειώσει το σχολείο του Βασσαρά. Τον άλλο χρόνο επήγα στο Σχολαρχείο του Βρουλιά. Εκείνη τη χρονιά είμασταν πέντε Βασσαράοι στο Βρουλιά. Τρεις στο Σχολαρχείο και δύο στη δευτέρα του Ελληνικού. Εγώ και οι δύο άλλοι καθόμασταν στο ίδιο σπίτι. Εκεί κοιμόμασταν όλοι μαζί, μαγειρεύαμε, ετρώγαμε, διαβάζαμε, επαιζάμε, τσακωνόμασταν και ύστερα τα φτιάναμε πάλι σαν αδέρφια. Κάθε Σαββατόβραδο το βράναμε για το Βασσαρά. Από το πρωί του Σαββάτου μας έπαινε όμως ο φόβος και η τρομάρα μην τύχει και βρέξει και κατεβάσει η Κελεφίνα. Καθώς καλά θυμάμαι ήταν ο καιρός που θα κάναμε τις διακοπές των Χριστουγέννων. Είχαμε κάμει τους διαγωνισμούς και έμεναν ακόμη τα Ελληνικά στα οποία κανείς από μας δεν ήταν δυνατός. Ο Βασσαράοι ακουγότανε τότε στα μαθηματικά. Το μεσημέρι που φύγαμε από το σχολείο άρχισε σιγά-σιγά να ψιχαλίζει και ως που ναρθούμε στο σπίτι έπιασε κι έβρεχε με τ' ασή. Αχ! είπα στο φίλο μου το Γιώργη, τι καιρός είναι αυτός; Η Κελεφίνα θα πάει Δούναβις απόψε. - Ατυχιοί είμαστε, λέει κι αυτός. Χθες έκανε λιακάδα και σήμερα βρέχει με τ' ασή.

Σκεφθήκαμε να πάμε στο Σχολαρχείο να πάρουμε άδεια για να φύγουμε γρήγορα, αλλά είχαμε το δια-

γωνισμό και μάλιστα στα Ελληνικά. Θυμάμαι τότε είχαμε περάσει το τρίτο βιβλίο του Ξενοφώντος. Όταν ήρθε η ώρα επήγαμε στο σχολείο να κάνουμε το διαγωνισμό γρήγορα-γρήγορα και να φύγουμε. Αν γράφαμε καλά ή όχι δεν εδίναμε μια πεντάρα.

- Παιδιά στις τέσσερες που θα κτυπήσει το κουδούνι να είμαστε όλοι έτοιμοι για να φύγουμε. Εγώ θα τελειώσω γρηγορώτερα, λέει ο φίλος μου ο Γιώργης.

Διαγωνισμός να ιδούν τα μάτια σου! Ο,τι μας κατέβηκε γράφαμε και οι τρεις. Δίνομε την κόλλα το χαρτί στο Σχολαρχείο και άρατοι. Μια και δύο στο σπίτι. Πήραμε ότι είχαμε να πάρουμε, την τοιάντα και το σακούλι στον ώμο και δος του στα τέσσερα, δρόμο. Σε λίγα λεπτά της ώρας είχαμε φθάσει στα Βρουλιώτικα αμπέλια. Γρήγορα, παιδιά, να φθάσουμε στην Κελεφίνα πριν νυχτώσει αλλιώς δεν περνάμε, είπα και στους δύο.

Όταν φθάσαμε στη ράχη στο Βρουλιώτικο βουνό ακούσαμε το βόισμα της Κελεφίνας. Παιδιά! Πάμε πίσω λέει ο τρίτος φίλος μας. Εγώ κι ο Γιώργης θερμότεροι από εκείνον, δεν δεχτήκαμε. Εκόψαμε δύο κουμαριές εκάμαμε από ένα μπασιτούνι ο καθένας, εδώκαμε και σ' αυτόν ένα και προχωρήσαμε. Σε ένα τέταρτο της ώρας είχαμε σωροβλιασθή στον κατήφορο και φθάσαμε στην άκρη στο ποτάμι.

Αρχισε να σουρουπώνει. Γύρω κανείς! Πουθενά ψυχή! Ούτε τσοπάνης ούτε πουλί! Η Κελεφίνα βοϊζει σαν θηρίο. Πάμε πίσω, λέγει πάλι ο τρίτος - εγώ δεν μπαίνω μέσα. - Εγώ λέω να κάνουμε το σταυρό μας και να το κουτουρήσουμε για μέσα, λέει ο Γιώργης. Είναι κρίμα να'ρθούμε ίσια μ' εδω και να γυρίσουμε πίσω.

Τέλος ύστερα από κάμποση φιλονικία αποφασίσαμε να περάσουμε.

Τρεχάτε γρήγορα να βρούμε ένα πλατύ μέρος που τα νερά είναι λίγα, είπα και στους δύο. Προχωρήσαμε λίγο προς τα πάνω ψάχνοντας. Η Κελεφίνα βόιζε πιο άγρια. Οσο την πλησιάζαμε τόσο θύμωνε. Το νερό είχε γίνει θηρίο και ζήταε

πως και πως να μας ρουφήξει.

Ο δειλότερος φίλος μας άρχισε πάλι να τα χρειάζεται για καλά. - Εγώ θα πάω πίσω, μας λέει. Εσείς αφού θέλετε περάστε.

Χωρίς να χάσουμε καιρό δεθήκαμε και οι δύο καλά ο ένας κοντά στον άλλο, εκάναμε το σταυρό μας και το βάλαμε για μέσα. - Σταθήτε φωνάζει ο τρίτος, έτσι έρχομαι κι εγώ.

Τον δέσαμε κι αυτόν κοντά μας σχεδόν με τα δάκρυα στα μάτια του. - Πάρε θάρρος ρε Γιάγκο, μην τρέμεις! θα περάσουμε, δεν πάει πολύ νερό.

Μ' αυτά τα λόγια προχώρησα πρώτος γιατί ήμουν κι ο δυνατότερος από τους άλλους. Ψάχνοντας με το ραβδί τα νερά, έσουρνα τα πόδια μου σιγά-σιγά με το μάτι στην πέρα όχθη.

- Παιδιά! μην κυτάτε μέσα καθόλου! πέρα τα μάτια σας. Δεν είχα τελειώσει κι ακούω άξαφνα πίσω μου φωνές. Κάποιος παραπάτησε εσκέφθηκα στη στιγμή. Χωρίς να στρίψω καθόλου πίσω μου με δυο-τρία γερά σουρσίματα των ποδιών βρισκόμουν στην όχθη. Κυτάζω τότε πίσω και βλέπω τον τελευταίο δεμένο κοντά μας, αλλά σχεδόν ίσια με το λαιμό στο νερό. - Τράβα, Γιώργη, γιατί χαθήκαμε, λέω στο φίλο μου, που αγωνιζότανε κοντά μου. Σε λίγο τον είχαμε στα χέρια μας, αλλά πως! Κατακίτρινο, με την ψυχή στα δόντια! Αχ! μάνα μου! Τι ήτανε αυτό απόψε! Λιγάκι ακόμη κι επήγαινα χαϊμένος! - Πάψε, ρε Γιάγκο, τώρα που περάσαμε βλαστημάς! - Μωρέ παιδιά θα πουλιάσω ως που να πάμε στο χωριό. Εσώθηκα από την Κελεφίνα και θα πάω από το κρύο. - Δεν έχεις άπλυτα ρούχα, στο σακούλι, λέει ο Γιώργης! αλλά κι αν δεν έχω εσύ έχω γω. Να, να φορέσεις αυτά ως που να πάμε στο Βασσαρά.

Στο λεφτό τον είχαμε ντύσει στα άπλυτα στεγνά ρούχα και σιγά-σιγά ξεκινήσαμε για το χωριό. Μα θα κάναμε και δύο ώρες να φθάσουμε! Νύχτα διαβολεμένη. Εφύσαγε Νο-

Το παλιό γεφύρι της Κελεφίνας της Φόνισσας. Στο βάθος η εκκλησία Αγίου Δημήτριος Κλαδά.

τιάς με δύναμη να μας γκρεμίσει. Σκοτάδι πίσω να μη βλέπης μπροστά σου! Τα ραβδιά μας έσωσαν. Ως που να φθάσουμε στον «Φλάκον» άρχισε πάλι τη δουλειά του. Νερό, κακό, κατακλυσμός!

- Μωρέ παιδιά! Θα χαθούμε στον κάμπο απόψε. Άλλο κακό θα μας βρει εκεί ίσια κάτω στο πηγάδι. Γρήγορα όσο μπορείτε, είπα και στους δύο. Εφθάσαμε στον «Αϊ-Νικόλα». Κάποιος από τους τρεις μας, είτε να πάμε εκεί να μείνουμε τη νύχτα. Αλλά που να γίνη αυτό. Κρύο και φόβος! Και τα δύο μας έτρωγαν με την ίδια δύναμη. - Εφθάσαμε πια στο πηγάδι όπου ακούσαμε δεξιά μας ένα σαλαγητό σ' ένα μπουλάρι. «Ντι έρημο! Ντι! μπα προφαντικό να σώρθη δεν τα κουνάς από τη ρημαδιακά σου!» - Ήτανε μια γυναίκοιλα που ερχότανε από τη Σπάρτη. Σε λιγάκι μας έφθασε στο παλιοπήγαδο. Καλησπέρα θειά! Πούθε έρχεσαι; - Μπα σε καλό σου και συ έξω είσαι με τούτη τη ριπή! Είμαστε τρεις θειά - ερχόμαστε από το Βρουλιά. - Αχ! δυστυχισμένα και σεις τι τραβάτε με τα γράμματα. Εγώ πήγα στο παζάρι σήμερα να ψωνίσω κανά λάχανο γιατί ταχιά θα βγάλω ελές και τι να φαν' οι αργάτες; Εγυρα από το «Βαθύ» δώθε γιατί η «Καταβόθρα» θάναι κλεισμένη, μας είτε η δυστυχισμένη κι αυτή χειρότερα από μας.

Εμάς άρχισε να μας απολύσει ο δάσκαλος και νυχτώσαμε, είτε ο Γιάγκος τρέμοντας. Παιδάκια μου! Περάσατε τη Φόνισσα! Πώς δεν πάθατε τίποτα! Δεν καθόσαστον στο Βρουλιά απόψε, απάντησε εκείνη.

Ετσι προχωρούσαμε. Εφθάσαμε στον «Αγιο Τρύφωνα» όπου σε λίγο βούλιαξε το μπουλάρι της δύστυχης. Το κακόμοιρο το ζωντανό εγο-

νάτισε μες τη λάσπη. - Δεν τους φωτίζει ο Θεός να φκιάσουν τούτο το δρόμο μια φορά; Ετσι τάχει η μοίρα μας να δυστυχάμε και να υποφέρουμε... εψιθύρισε η γυναίκοιλα με την καρδιά της.

Όταν εφθάσαμε στο Σχολείο είδαμε τρία φανάρια απ' όξω από του Γαλάνη το σπίτι! Παιδιά! Περιμένουν, είτε ο ένας. Τι ώρα νάναι τάχα τώρα;

- Δεν βλέπετε την πούλια πόσο ψηλά πετάχτηκε, παιδάκια μου, λέει η γυναίκα από το μουλάρι. Εμπήκε η νύχτα για καλά.

Και οι τρεις μάνες μόλις μας άκουσαν από την κουβέντα προχώρησαν.

- Για όνομα Θεού, φωνάζει η μία, δεν καθόσασταν στο Βρουλιά απόψε παιδάκια μου! Τι είν' αυτό που κάματε; Επήγατε και τα βάλατε με το Χάρο;

- Ανάθεμα στα γράμματα και στο καλό τους, λέει η άλλη. Τέτοιο χτυποκάρο! Τέτοια λαχτάρα ποτέ!

Μας αγκαλιάζουν τρέμοντας σφιχτά χωρίς να μπορούν να ειπουν άλλο τίποτα! Ετρεμαν. Ενόμιζαν πως μας έχασαν. Πως μας πήρε η Κελεφίνα η Φόνισσα...

«Βασσαριώτης»

Σημειώσεις: 1) Για τα θύματα και τις καταστροφές που προκαλούσε η ορμητικότητα των νερών της Κελεφίνας αναφέρεται το εξής δημόδες δίστιχο: Ο Νίρις (=Ευρώτας) φέρνει κοτύσσουρα κι η βάλασσα λιθάρια κι η Κελεφίνα η Φόνισσα φέρνει τα παλληκάρια.

2) Η απόσταση Βασσαράς - Βρουλιά (=Σελασία) τότε που δεν υπήρχε ούτε ο σημερινός δημόσιος δρόμος ούτε φυσικά η γέφυρα της Κελεφίνας, για να διανυθεί με τα πόδια έπρεπε να βαδίζει κανείς τρεις τουλάχιστον ώρες.

Νίκος Χ. Σταυρόπουλος
Καθηγητής Μαθηματικών

Βιβλία που λάβαμε ΠΕΤΡΟΣ ΡΟΥΜΠΟΣ

Ηταν μεγάλη έκπληξη για μένα το βιβλίο της φιλοδόγου Ευγενίας Δαρβίρη (γένους Γκλέκα) με τίτλο «ΠΕΤΡΟΣ ΡΟΥΜΠΟΣ: Ο ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ».

Καθαίσθητο, σε καλοτυπωμένη πολυτελή έκδοση, μου προκάλεσε αμέσως το ενδιαφέρον γιατί το όνομα και μόνο του αποξενωμένου αυτού ζωγράφου και γλύπτη αντηκούσε στ' αυτιά μου πάρα πολλές αναφορές και συζητήσεις που έκανε ο μακαρίτης ο πατέρας μου γι' αυτόν και για το έργο του.

Στην εκκλήση της Υπαπαντής στο Γεωργίτσι και στην Παναγία

της Καστανιάς μας έδειχνε τις μεγάλες τοιχογραφίες του Π. Ρούμπου, οι οποίες μας εντυπωσίαζαν τόσο πολύ γιατί δεν είχαν τις αυστηρές γραμμές της Βυζαντινής α-γιογραφίας και τα χρώματα ήταν ζωηρά και ευχάριστα σαν το ουράνιο τόξο. Όταν πήγα στο Αρσάκειο με έκπληξη είδα στην εκκλήση του σχολείου μία τεράστια εικόνα της Αποκαθήλωσης του Π. Ρούμπου πραγματικό αριστούργημα, της ώριμης προφανώς περιόδου της ζωγραφικής του. Ο θαυμασμός με τον οποίο μιλούσε ο πατέρας μου για το «μεγάλο» όπως τον θεωρούσε, Γιωργιτσιάνο καλλιτέχνη επιβεβαιωνόταν με την «Αποκαθή-

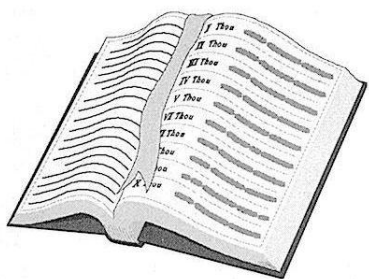
λωση» στην εκκλήση της Αγίας Αναστασίας και κάθε φορά που ξανακοίταζα τον πίνακα (επί 30 χρόνι) πάντα ασκούσε μέσα μου την ίδια καταπληκτική εντύπωση γιατί αποπνέει μια άφατη θλίψη μέσα από τα φωτεινά του χρώματα, τον πρωτότυπο σχεδιασμό και τη σύνθεση της εικόνας.

Αγαπητή μου Ευγενία, σ' ευχαριστώ για το βιβλίο που μου έστειλες, το οποίο όχι μόνο, κατά τη φτωχή μου γνώμη, είναι μια προσφορά στην τέχνη, αλλά είναι και μια προσφορά στο αγαπημένο μας πατρογονικό χωριό το Γεωργίτσι, στη Λακωνία αλή και σε όλη την Ελλάδα, γιατί απευθύνεται σε ό-

λους όσους συγκινούνται από την Τέχνη και από τους ανθρώπους που την υπηρέτησαν.

Το βιβλίο αυτό δεν είναι μια παράθεση βιογραφικών στοιχείων αλλά σε κάθε κεφάλαιο ξετυλίγεται η ζωή και η νοοτροπία του τόπου και του χρόνου όπου κινήθηκε ο Ρούμπος. Το χωριό που γεννήθηκε και μεγάλωσε ζωντανεύει μέσα από τους θρύλους και τις παραδόσεις του περασμένου αιώνα που γεννήθηκε ο καλλιτέχνης (1873) και δεν είναι άλλο από το πανέμορφο και ιστορικό Γεωργίτσι Λακωνίας. Ακολουθεί η Αθήνα των

Συνέχεια στη σελ. 8

Χρονικόν (ημερολόγιον) (4/10/1903-21/2/1904) Μαριάνθης Αναστασέα, Διδασκαλίσσης

Συνέχεια από
τα προηγούμενα

Αράχωβα 13-10-1903

Προ μιας σχεδόν εβδομάδος διασκεδάσαμε δια του τρυγητού. Ο τρυγητός εις τα χωρία είνε μία ωραία διασκέδασις, ήτις όμως ερημώνει ταύτα καταλαμβάνουσα δι' ολίγον τας εν τη εξοχή κειμένας αμπέλους. Και την μεν παρελθούσαν εβδομάδα η ερημώσις δεν ήτο τόσο καταφανής, διότι ο τρυγητός ελάμβανε χώραν εις τους πρόποδας των ορέων ένθα έχουσι αρκετάς αμπέλους οι χωρικοί μας και αι οποίαι αποτελούσι το όριον ούτως ειπείν της Αραχώβης προς ΒΑ. Την παρούσαν όμως εβδομάδα το χωρίον έμεινε εγκαταλειμμένον εις εαυτό. Μόλις βλέπει τις ερχομένας γυναίκας τινας οδηγούσας τους όνους ή ημιόνους αυτών κύπτοντας

υπό το φορτίον του γλεύκου ή των σταφυλών. Το διάστημα από του χωρίου μέχρι του τόπου ένθα εκτείνονται αι άμπελοι και όστις καλείται κάμπος (κατ' ευφημισμόν), είναι δώρον. Ενταύθα ο τρυγητός άρχεται αφού τελειώσωσι σχεδόν εις όλα τα άλλα μέρη δια το ψυχρόν του κλίματος. Ένεκεν τούτου και μετά μεγάλης συγκινήσεως οι Αραχωβίται παρατηρούσι τον πλήρη νεφών ουρανόν με το μολυβδόχρουν χρώμα αυτού φοβούμενοι θύελλαν τινά ήτις θα έφερε τούτους μεν εις δύσκολον θέσιν το δε έργον θα κατελείπετο ημιτελές. Ευκόλως παρατηρεί τις την φαιδρότητα επί των προσώπων των επανερχομένων εκ του τρυγητού ένεκεν της αφθονίας του γλεύκου, αλλά δύναται να διδῃ και την μικράν δυσανεξικειαν προσερχομένην εις της υψωθείσης τιμής της ρη-

τίνης (1 δρ. - 1.60).

Ένεκεν του τρυγητού ούτε μαθηταί ούτε μαθήτριάι φοιτούν εις τα σχολεία κατά τας τελευταίας αυτάς ημέρας. Και επειδή ο λόγος περί σχολείων ανάγκη να γνωρίζητε ότι δι' αμφοτέρω τα σχολεία των αρρένων και θηλέων ουδέν δημόσιον κτίριον υπάρχει. Και δια μεν το πλήρες σχολείον των αρρένων χρησιμοποιείται το υπό του ήδη δημάρχου κ. Αθ. Ματάλα ανεγερθέν δαπάνη εαυτού κτίριον και δι' ελληνικόν σχολείον προορισθέν το οποίον όπως δήποτε εξεταζόμενον είναι ακατάλληλον κατά συνέπειαν δι' εξατάξιον δημοτικών σχολείων. Διότι και η υγεία των μαθητών παραβλάπτεται και ο χώρος είνε ελάχιστος. Ο αριθμός των εν τω σχολείω τούτω φοιτώντων μαθητών ανέρχεται εις 150. Ευχής έργον θα ήτο αν η Κυβέρνησις διέθετε δια

την λαμπράν κοινότητα Αραχώβης αληθές κτίριον πλήρες ανεγερθέν επί τη βάσει του προσήκοντος σχεδίου. Δια δε το δημοτικόν σχολείον θηλέων χρησιμοποιείται ιδιωτικόν οίκημα, οπωσδήποτε όμως ανταποκρινόμενον εις τας ανάγκας του σχολικού βίου. Αι μαθήτριάι ανέρχονται εις 50 τον αριθμόν. Ουδείς δημοτικός υπάλληλος εδρεύει εν Αραχώβη, δημόσιοι όμως εδρεύουσιν εξ τον αριθμόν και είναι: πέντε διδάσκαλοι αρρένων και θηλέων και ο διευθύνων το τηλεγραφείον και ταχυδρομείον. Έχομεν εν όλω τρεις ιερείς και δύο εκκλησίας εν ενεργεία. Γίνεται δε δις η λειτουργία εν τη μία εκκλησία και άπαξ εν τη άλλη. Οσον αφορά το κήρυγμα ενίοτε ομιλεί ο λίαν ευφραδής διευθυντής του πλήρους δημοτικού σχολείου αρρένων κ. Κοψιάτης. Ως θέμα λαμβάνει ενίοτε τας ανάγκας του χωρίου, την εκπαίδευσιν και διάφορα εθνικά ζητήματα. Προχθές ακόμη ομιλήσε δις περί του φλέγοντος Μακεδονικού ζητήματος και του Παναγίου Τάφου. Πάντως οι κάτοικοι του χωρίου μηδενός εξαουσιμένου προσέρχονται εις την εκκλησίαν και μετά κατανύξεως ακροώνται του Θείου Ευαγγελίου, το οποίον σχεδόν πάντες εννοώσι. Οι διδάσκαλοι επίσης φροντίζουν να οδηγώσι τους τε μαθητάς και μαθητρίδας εις τον οίκον του Θεού. Είνε γραφικώτατον το θέαμα να βλέπη

τις εν αμέπτω περιβολή και εν όλη τη χωρική των λαμπρότητι τους Αραχωβίτας εισερχομένους εις την εκκλησίαν. Και παρατηρεί τις την έλλειψιν των ανδρών βλέπων συσσωρευμένας τας γυναίκας όπισθεν και την αραιάν εκ τούτων τάξιν προς τα εμπρός.

Έχομεν ενταύθα δύο ιατρούς έξων ο μεν κ. Κ. Παπαγεωργίου άρτι επανελθών εκ Παρισίων διαμένει επί του παρόντος εν Αγίω Πέτρω πατρίδι της συζύγου αυτού, ο δε κ. Π. Λεβέντης διαμένει διαρκώς ενταύθα και είναι ο τακτικός ιατρός του χωρίου μας και άλλοτε δήμαρχος Οινούντος και νυν αποτυχών ως τοιούτος. Εκάστη ιατρική επίσκεψις πληρώνεται αντί 2 δρχ., η δε κίνησι πωλείται προς τρία λεπτά κατά κόκκον. Φαρμακείον ουδέν υπάρχει τα δε απολύτως αναγκαία ιατρικά παρασκευάζεται αυτός ο κ. Λεβέντης. Ευτυχώς όμως πολύ ολίγον λαμβάνομεν ενταύθα ανάγκην ιατρού ένεκεν του υγιεινού του κλίματος.

Εν τω στρατώ υπηρετούσι παρά πολύ ολίγοι ως στρατιώται ένεκεν της μεταναστεύσεως. Ευνόητον είναι, ότι, αντί να μεταναστεύωσι, αφού υπηρετήσωσι ως στρατιώται, πράττουσι τούτο πρότερον. Ως αξιωματικοί δε υπηρετούσι ο μεν Κων. Λεβεντάκης ως ανθυπασιστής εν Ναυπλίω, ο δε Ν. Παπαγεωργίου ως ταγματάρχης εν Καλάμαις.

(Συνεχίζεται)

Το ημερολόγιο της Κατοχής του ΚΩΣΤΑ ΠΙΤΣΙΟΥ από το βιβλίο του «ΚΑΡΥΑ»

Συνέχεια από τα προηγούμενα

Τρίτη 27 Ιουνίου

Τη Δευτέρα το βράδυ είχαν συμπληρώσει οι Γερμανοί το κλείσιμο του κλοιού γύρω στον Πάρωνα. Αρχίζει απ' τη θάλασσα στο Άστρος, περνούσε από Κάτω Αι-Πάννη, Ξεροκάμπι, Καστρί, Βούρβουρα, Αράχοβα, Βρέστενα, Μπασσαρά, Αγριάους, Παλιοχώρι, Ελωνα και έφτανε πάλι στη θάλασσα κοντά στο Λεωνίδι.

Στην «επιχείρησιν» αυτή χρησιμοποίησαν οι Γερμανοί πάνω από 12 χιλιάδες άντρες: έλαβαν επίσης μέρος και μερικά τμήματα των Ταγμάτων Ασφαλείας. Από την Αράχοβα πέρασαν περισσότεροι από 2 χιλιάδες.

Πολύ πρωί, μόλις χάραξε την Τρίτη 27 Ιουνίου, άρχισε η γενική κατά του Πάρωνα εξόρμησις. Οι Γερμανοί στρατιώτες προχωρούσαν ακροβολιστά σε δύο ή και περισσότερες γραμμές κι έψαχναν το έδαφος κατά το σύστημα της παγάνας ρίχνοντας παντού πυροβολισμούς και πολυβολισμούς, βγάζοντας άγριες φωνές σαν τα άγρια θηρία και χρησιμοποιώντας ακόμα για την ανίχνευση ανθρών πελώρια κυνηγετικά σκυλιά. Πέρασαν έτσι βάζοντας και φωτιά σε πυκνούς λόγγους από τους τοποθεσίες Ελντο - Δάσος - Αϊ - Θανάση - πηλιές του Χαντακιού της Σκιαδούλης - πηλιές των κυρίων πηγών του Οινούντα, Αϊ - Γιώργη και Βουλιάσματα. Σε τοποθεσίες όμως που ήταν κοντύτερα στο χωριό, όπως τα Κοντοράκια και Θρουμπόλακκα πέρασαν κατά μικρές φάλαγγες και όχι ακροβολιστά, γιατί ασφαλώς δε φαντάζονταν πως θα ήταν κρυμμένοι άνθρωποι τόσο κοντά στο χωριό.

Η μέρα αυτή για κείνους που προτίμησαν να μείνουν κρυμμένοι στην περιοχή της Αράχοβας και να εμπιστευτούν τη σωτηρία τους στις απόμερες σπηλιές και τρύπες ή στις πυκνές τούφες άμυνών και στις φουντωτές κουρουμπενιές, η μέρα, λέω, αυτή, ήταν η φοβερότερη και απαισιότερη της ζωής τους. Μπορεί να ειπεί κανείς ότι οι άνθρωποι αυτοί είδαν κυριολεκτικά το χάρο με τα μάτια τους.

Θα προσπαθήσω να περιγράψω εδώ ό,τι εγώ ο ίδιος έ-

νωσα, γιατί μόνο έτσι θα μπορέσει ο αναγνώστης να πάρη μια εικόνα των φοβερών στιγμών, που πέρασαν, και της φρικτής αγωνίας, που δοκίμασαν όλοι όσοι βρέθηκαν στην ίδια η ανάλογη με μένα θέση.

Να λοιπόν η «ιστορία» μου:

Το βράδυ της Δευτέρας βρέθηκα στη θέση Αϊ - Θανάσης μαζί με τους δικούς μου και κει κοιμηθήκαμε. Κοντά μας ήταν και άλλες παρέες. Είχαμε απλωθεί σε διάφορα μέρη και είχαμε διαλέξει τους κρυψώνες που θα χρησιμοποιούσαμε, αν βλέπαμε κίνδυνο. Είμαστε στις πηλιές του χαντακιού της Σκιαδούλης πάνω από 60 άτομα.

Την Τρίτη το πρωί, που άρχισε η εξόρμησις των Γερμανών, 15 περίπου από μας πήγαν και κρύφτηκαν σε μια σπηλιά, που ήταν στο ύψωμα του Αϊ - Θανάση, πάνω ακριβώς απ' τα Ψιλλεία χωράφια. Οι άλλοι χωρίστηκαν σε μικρές παρέες και κρύφτηκαν στην πηλιά του Αϊ - Θανάση μέσα σε βατιώνες ή κουρουμπενιές ή κάτω από πυκνές πουρναριές ή πελώριες αφάνες. Εγώ με δύο ακόμη ξαδέλφια μου Τάσο και Θανάση Διατζίκη και τον ανηψιό μου Γιώργη Ρούπα είχαμε διαλέξει από το βράδυ μια πολύ φουντωτή κουρουμπενιά που ήταν αδερφωμένη με πυκνότατο βατιώνα - ο βατιώνας αυτός απλωνόταν πολύ και σκέπαζε τελείως μια κυκλική ξεροπεζούλα ενός ποτιστικού χωραφιού, που ήταν φυτεμένο πατάτα. Μέσα απ' τον κρυψώνα μας αυτό βλέπαμε καλή την απέναντι πηλιά της Λακκόπετρας από Φαγά τη Ράχη μέχρι Σκιαδούλη.

Είχε πια φωτίσει καλή, όταν ακούσαμε πυροβολισμούς και πολυβολισμούς πυκνούς από το μέρος του χωριού. Στη στιγμή κωθήκαμε στον κρυψώνα μας. Δεν πέρασαν περισσότερα από 10 λεπτά και διακρίναμε καθαρά στρατιώτες Γερμανούς να κινούνται στην πηλιά της Λακκόπετρας.

- Να ένας, να κι άλλος, κι άλλος, φώναξε ο μικρότερος της συντροφιάς μας.

- Σιγά παιδιά, ήμίσητοι και ακίνητοι, τους είπα και... κάμετε το σταυρό σας!

Συνεχίζεται

Αραχωβίτες φουστανελάδες στην Αθήνα

Αυτή τη φωτογραφία μου είχε δώσει ο αείμνηστος Κώστας Χάρακας και πίσω έχει σημειώσει «Αραχωβίτες εις το εσπιατόριον Αβέρωφ με τον υπουργόν Πρωτευούσης κ. Κοντζιά». Δεν έχει χρονολογία (πιστεύω 1938).

Βιβλία που λάβαμε

Συνέχεια από τη σελ. 7

σπουδών του στη Σχολή Καλών Τεχνών με άριστα και βραβεία αλλα και η Αθήνα της φτώχειας και των απογοητεύσεων αφού αλλοι έπαιρναν τις υποτροφίες που άξιζε αυτός και ο αδελφός του.

Ασκολήθηκε με κάθε είδος τέχνης. Ως γλύπτης έχει φιλοτεχνήσει προτομές, μνημεία, μετώπες κτιρίων, ανδριάντες κ.λπ. και ως ζωγράφος έκανε προσωπογραφίες, αγιογραφίες, εικονογραφίες βιβλίων. Από τα βιβλία και περιοδικά που εικονογράφησε κατόρθωσε η ερευνήτρια - φιλόλογος Ευγενία Δαρβίρη να βρει περισσότερα στοιχεία για τη ζωή και το έργο του Πέτρου Ρούμπου, γιατί οι λογοτέχνες της εποχής, βρήκαν έναν πολυτίμο φίλο και συνεργάτη και έκαναν γραπτές αναφορές στο έργο του: Ζ. Παπαντωνίου, Αγίς Θέρος, Κονδυλάκης, G. Millet, Πασσαγιάννης κ.ά.

Αλλά και η πολιτική ζωή της Ελλάδας ξετυλίγεται μέσα από την ερευνητική εργασία της Ευγενίας Δαρβίρη γιατί ο Ρούμπος συγκινείται και φιλοτεχνεί έργα εμπνευσμένα από τις μεγάλες στιγμές. Βαλκανικοί πόλεμοι, αλύτρωτες πατρίδες, Ε. Βενιζέλος,

διάδοχος Κων/νος, Μπιζάνι, Λορέντζος Μαβίλης και τόσα άλλα.

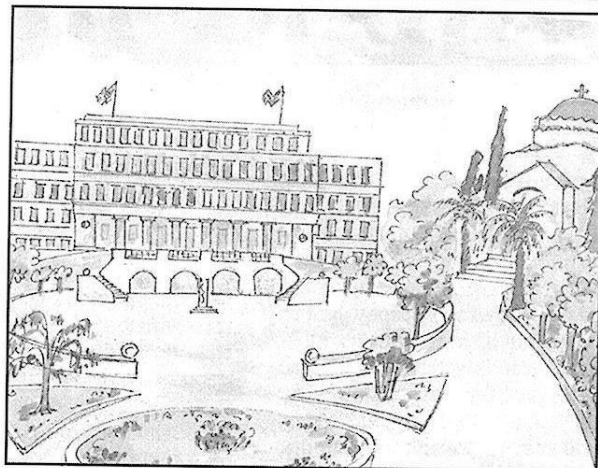
Το βιβλίο διαβάζεται πολύ ευχάριστα και είναι καλή δομημένο, όσο για την εικονογράφησή του... ευτύχησε να το εικονογραφήσει ο ίδιος ο καλλιτέχνης αφού περιλαμβάνει στις σελίδες του όλο σχεδόν το έργο του Π. Ρούμπου.

Η εξέλιξη «συγχαρητήρια» είναι μικρή για να αποδώσει στη νεαρή φιλόλογο την αξία της προσφοράς που έκανε στη λογοτεχνία και στην τέχνη με την ερευνητική της εργασία για τη ζωή και το έργο του Π. Ρούμπου και του αδελφού του, Κώστα που ήταν μεγάλος καλλιτέχνης, αλλά οι διάφορες συγκυρίες τους έκαναν «αποηνομημένους» γι' αυτό και η συγγραφέας γράφει για την εργασία της:

«Αφιερώνεται σε όλους τους αφανείς καλλιτέχνες που τη φλόγα τους ποθέμπε η παγωνιά των ανθρώπων και των καιρών».

Υ.Γ. Το βιβλίο πωλείται στο βιβλιοπωλείο «Φιλιππότη» Σόλωνος 69 και Ασκήπιδιού, Αθήνα.

Αννίτα Γκλέκα

Το Αρσάκειο Ψυχικού και η εκκλησία της Αγίας Αναστασίας, στην οποία βρίσκεται η εικόνα της Αποκαθήλωσης ζωγραφισμένη από τον Π. Ρούμπο.